

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1093/2010

ze dne 24. listopadu 2010

o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Finanční krize v letech 2007 a 2008 odhalila závažné nedostatky v dohledu nad finančním trhem jak v konkrétních případech, tak ve vztahu k finančnímu systému jako celku. Modely dohledu na úrovni jednotlivých členských států pokulhávají za finanční globalizaci a realitou integrovaných a vzájemně propojených evropských finančních trhů, na kterých mnoho finančních institucí působí přeshraničně. Krize odhalila nedostatky v oblasti spolupráce, koordinace, jednotného uplatňování práva Unie a důvěry mezi vnitrostátními orgány dohledu.
- (2) Evropský parlament vyzýval před finanční krizí i v jejím průběhu k přechodu k integrovanějšímu evropskému dohledu, aby byly zajištěny skutečně rovné podmínky pro všechny zúčastněné subjekty na úrovni Unie a zohlednila se rostoucí integrace finančních trhů v Unii (a to v usnesení ze dne 13. dubna 2000 o sdělení Komise o provádění rámce pro finanční trhy: akční plán ⁽⁴⁾; usnesení ze dne 21. listopadu 2002 o pravidlech obezřetnostního dohledu v Evropské unii ⁽⁵⁾; usnesení ze dne 11. července 2007 o politice finančních služeb (2005–2010) – bílá kniha ⁽⁶⁾; usnesení ze dne 23. září 2008 obsahující doporučení Komise o zajišťovacích fondech a soukromých kapitálových fondech ⁽⁷⁾ a usnesení ze dne 9. října 2008 s doporučením

Komisi ohledně opatření navazujících na Lamfalussyho proces: budoucí struktura dohledu ⁽⁸⁾ a v postoji ze dne 22. dubna 2009 k pozměněnému návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejímu výkonu (Solventnost II) ⁽⁹⁾ a postoji ze dne 23. dubna 2009 k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o ratingových agenturách ⁽¹⁰⁾).

- (3) V listopadu 2008 Komise zmocnila skupinu odborníků na vysoké úrovni vedenou Jacquesem de Larosièrem, aby učinila doporučení, jakým způsobem mají být posíleny požadavky na dohled za účelem lepší ochrany občanů a obnovení důvěry ve finanční systém. Ve své závěrečné zprávě zveřejněné dne 25. února 2009 (dále jen „de Larosièrova zpráva“) doporučila skupina odborníků na vysoké úrovni posílit rámec dohledu, aby se snížilo riziko a závažnost budoucích finančních krizí. Skupina odborníků na vysoké úrovni doporučila reformy struktury dohledu nad finančním odvětvím v Unii. Dále uvedla, že by měl být vytvořen Evropský systém orgánů dohledu nad finančním trhem, který by se skládal ze tří evropských orgánů dohledu, jednoho pro bankovníctví, jednoho pro cenné papíry a jednoho pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění, a doporučila zřídit Evropskou radu pro systémová rizika. Zpráva představila reformy, které odborníci považovali za nezbytné a na nichž se mělo začít ihned pracovat.
- (4) Komise ve sdělení ze dne 4. března 2009 nazvaném „Urychlit oživení evropské ekonomiky“ navrhla předložení legislativních návrhů týkajících se zřízení Evropského systému dohledu nad finančním trhem a Evropské rady pro systémová rizika. Ve sdělení ze dne 27. května 2009 nazvaném „Evropský dohled nad finančním trhem“ uvedla podrobnější informace o možné architektuře tohoto nového rámce dohledu, přičemž zohlednila podstatu de Larosièrovy zprávy.
- (5) Evropská rada v závěrech ze dne 19. června 2009 potvrdila, že by měl být zřízen Evropský systém orgánů dohledu nad finančním trhem, který by se měl skládat ze tří nových evropských orgánů dohledu. Systém by se měl zaměřit na zvýšení kvality a jednotnosti vnitrostátního dohledu, posílení kontroly nad skupinami působícími přeshraničně a vytvoření jednotného evropského souboru pravidel, která by se vztahovala na všechny finanční instituce na vnitřním trhu. Evropská rada zdůraznila, že

⁽¹⁾ Úř. věst. C 13, 20.1.2010, s. 1.

⁽²⁾ Stanovisko ze dne 22. ledna 2010 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 22. září 2010 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 17. listopadu 2010.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 40, 7.2.2001, s. 453.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 25 E, 29.1.2004, s. 394.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 175 E, 10.7.2008, s. 392.

⁽⁷⁾ Úř. věst. C 8 E, 14.1.2010, s. 26.

⁽⁸⁾ Úř. věst. C 9 E, 15.1.2010, s. 48.

⁽⁹⁾ Úř. věst. C 184 E, 8.7.2010, s. 214.

⁽¹⁰⁾ Úř. věst. C 184 E, 8.7.2010, s. 292.

evropské orgány dohledu by také měly mít pravomoc dohledu nad ratingovými agenturami, a vyzvala Komisi, aby připravila konkrétní návrhy pro zajištění stěžejní úlohy Evropského systému orgánů dohledu nad finančním trhem v krizových situacích, a současně zdůraznila, že rozhodnutí přijatá evropskými orgány dohledu by neměla nijak zasahovat do fiskálních pravomocí členských států.

(6) Evropská rada se dne 17. června 2010 dohodla, že „členské státy by měly zavést systémy odvodů a daní pro finanční instituce s cílem zajistit spravedlivé sdílení zátěže a motivovat k omezování systémového rizika. Tyto odvody nebo daně by měly být součástí důvěryhodného rámce pro řešení úpadků finančních institucí. Je nanejvýš důležité dále pracovat na jejich hlavních rysech a pečlivě zvážit otázky rovných podmínek a kumulativní dopad různých regulačních opatření.“

(7) V důsledku finanční a hospodářské krize vznikla reálná a vážná rizika pro stabilitu finančního systému a fungování vnitřního trhu. Obnovení a udržení stabilního a spolehlivého finančního systému je absolutně nezbytným předpokladem pro zachování důvěry a soudržnosti na vnitřním trhu, a tedy pro zachování a zlepšení podmínek pro vytvoření plně integrovaného a fungujícího vnitřního trhu v oblasti finančních služeb. Kromě toho hlouběji a šířeji integrované finanční trhy nabízejí lepší možnosti financování a diverzifikace rizika, čímž přispívají ke zlepšení schopnosti ekonomik absorbovat šoky.

(8) Unie se dostala na hranice svých možností ohledně toho, čeho lze dosáhnout na základě současného postavení evropských výborů orgánů dohledu. Unie nemůže zůstat v situaci, kdy neexistuje žádný mechanismus, který by zajistil, že vnitrostátní orgány dohledu přijmou nejlepší možná rozhodnutí ohledně dohledu nad finančními institucemi, které působí přeshraničně, nemůže zůstat v situaci, kdy je nedostatečná spolupráce a výměna informací mezi vnitrostátními orgány dohledu, kdy společné opatření vnitrostátních orgánů dohledu vyžaduje složité přípravy, aby se zohlednily nejrůznější požadavky na regulaci a dohled, kdy řešení na vnitrostátní úrovni jsou nejčastěji jedinou proveditelnou možností reakce na problémy na úrovni Unie a kdy existují různé výklady stejného právního textu. Evropský systém dohledu nad finančním trhem (dále jen „ESFS“) by měl být navržen tak, aby uvedené nedostatky překonal a představoval systém, který je v souladu s cílem stabilního a jednotného trhu finančních služeb Unie a který spojuje vnitrostátní orgány dohledu v silné síti v rámci Unie.

(9) ESFS by měl představovat integrovanou síť vnitrostátních orgánů dohledu a orgánů dohledu Unie, která ponechá každodenní dohled nad finančními institucemi na vnitrostátní úrovni. Kromě toho by mělo být dosaženo větší harmonizace a jednotného uplatňování pravidel pro finanční

instituce a trhy v celé Unii. Kromě Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví) (dále jen „orgán pro bankovníctví“) by měly být dále zřízeny Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění), Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) a Společný výbor evropských orgánů dohledu (dále jen „společný výbor“). Evropská rada pro systémová rizika (dále jen „ESRB“) by za účelem plnění úkolů stanovených v tomto nařízení a v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010 ⁽¹⁾ měla být součástí ESFS.

(10) Evropské orgány dohledu by měly nahradit Evropský výbor orgánů bankovního dohledu zřízený rozhodnutím Komise 2009/78/ES ⁽²⁾, Evropský výbor orgánů dozoru nad pojišťovnictvím a zaměstnaneckým penzijním pojištěním zřízený rozhodnutím Komise 2009/79/ES ⁽³⁾ a Evropský výbor regulátorů trhů s cennými papíry zřízený rozhodnutím Komise 2009/77/ES ⁽⁴⁾ a měly by převzít všechny úkoly a pravomoci těchto výborů, včetně případného pokračování probíhající práce a projektů. Působnost každého evropského orgánu dohledu by měla být jasně vymezena. Evropské orgány dohledu by měly být odpovědné Evropskému parlamentu a Radě. V případě, že se tato odpovědnost týká meziodvětvových otázek koordinovaných společným výborem, měly by nést odpovědnost za takovou koordinaci evropské orgány dohledu prostřednictvím společného výboru.

(11) Orgán pro bankovníctví by se měl zasazovat o zlepšení fungování vnitřního trhu, především zajištěním vysoké, účinné a jednotné úrovně regulace a dohledu s ohledem na různé zájmy všech členských států a na rozdílnou povahu finančních institucí. Orgán pro bankovníctví by měl chránit veřejné zájmy, jako je stabilita finančního systému, průhlednost trhů a finančních produktů a ochrana vkladatelů a investorů. Orgán pro bankovníctví by měl rovněž předcházet regulatorní arbitráži, zajistit rovné podmínky a posílit koordinaci dohledu na mezinárodní úrovni, a to ve prospěch hospodářství jako celku, včetně finančních institucí a dalších zúčastněných subjektů, spotřebitelů a zaměstnanců. Mezi jeho úkoly by měla rovněž patřit podpora sbližování dohledu a poskytování poradenství orgánům Unie v oblasti regulace bankovníctví, plateb a elektronických peněz a dohledu nad nimi, jakož i související otázky správy a řízení společností, auditů a finančního výkaznictví. Orgánu pro bankovníctví by také měly být svěřeny určité pravomoci v oblasti stávajících i nových finančních činností.

⁽¹⁾ Viz strana 1 v tomto čísle Úředního věstníku.

⁽²⁾ Úř. věst. L 25, 29.1.2009, s. 23.

⁽³⁾ Úř. věst. L 25, 29.1.2009, s. 28.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 25, 29.1.2009, s. 18.

- (12) Orgán pro bankovníctví by měl mít rovněž možnost dočasně zakázat nebo omezit některé finanční činnosti, které ohrožují řádné fungování a integritu finančních trhů nebo stabilitu celého finančního systému Unie nebo jeho části, v případech a za podmínek stanovených v legislativních aktech Unie uvedených v tomto nařízení. Bude-li takový dočasný zákaz nutný v případě mimořádné situace, měl by jej orgán pro bankovníctví vydat v souladu s tímto nařízením a za podmínek v něm stanovených. V případech, v nichž má dočasný zákaz nebo omezení některých finančních činností dopad na více odvětví, by měly odvětvové právní předpisy stanovit, že orgán pro bankovníctví by měl svou činnost v případě potřeby konzultovat a koordinovat s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro ceně papíry a trhy) prostřednictvím společného výboru.
- (13) Orgán pro bankovníctví by měl brát náležitě v úvahu dopad svých činností na hospodářskou soutěž a inovace v rámci vnitřního trhu, konkurenceschopnost Unie v celosvětovém měřítku, finanční začlenění a novou strategii Unie pro růst a zaměstnanost.
- (14) Aby mohl orgán pro bankovníctví plnit své cíle, měl by mít právní subjektivitu a být administrativně a finančně autonomní.
- (15) Na základě práce mezinárodních organizací a skupin by systémové riziko mělo být definováno jako riziko narušení kontinuity finančního systému, které může mít závažné negativní dopady na vnitřní trh a reálnou ekonomiku. Určitý stupeň systémové důležitosti mohou mít potenciálně všechny typy finančních zprostředkovatelů, trhy a infrastruktury.
- (16) Přeshraničním rizikem se rozumí veškerá rizika způsobená hospodářskou nerovnováhou nebo finančními selháními v celé Unii nebo v jejích částech, které mohou mít výrazně negativní dopady na transakce mezi hospodářskými subjekty dvou nebo více členských států, na fungování vnitřního trhu nebo na veřejné finance Unie nebo jakéhokoli z jejích členských států.
- (17) Soudní dvůr Evropské unie ve svém rozsudku ze dne 2. května 2006 ve věci C-217/04 (Spojené království Velké Británie a Severního Irska v. Evropský parlament a Rada Evropské unie) konstatoval, že: „nic ve znění článku 95 Smlouvy o ES [nyní článek 114 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen ‚Smlouva o fungování EU‘)] neumožňuje dojít k závěru, že opatření přijatá zákonodárcem Společenství na základě tohoto ustanovení jsou určena pouze členskými státy. Podle uvážení uvedeného zákonodávce se totiž může ukázat nezbytné stanovit zřízení subjektu Společenství pověřeného přispívat k uskutečnění procesu harmonizace v situacích, kdy se zdá vhodné přijmout nezávazná doprovodná a usměrňující opatření pro usnadnění jednotného provádění a uplatňování aktů založených na uvedeném ustanovení“⁽¹⁾. Účel a úkol orgánu pro bankovníctví, totiž podporovat příslušné vnitrostátní orgány dohledu při jednotném výkladu a uplatňování předpisů Unie a přispívat k finanční stabilitě nezbytné pro finanční integraci, úzce souvisají s cíli *acquis* Unie v oblasti vnitřního trhu finančních služeb. Proto by měl být orgán pro bankovníctví zřízen na základě článku 114 Smlouvy o fungování EU.
- (18) Těmito legislativními akty, které stanoví úkoly příslušných orgánů členských států, včetně vzájemné spolupráce a spolupráce s Komisí, jsou: směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES ze dne 14. června 2006 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu⁽²⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/49/ES ze dne 14. června 2006 o kapitálové přiměřenosti investičních podniků a úvěrových institucí⁽³⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/19/ES ze dne 30. května 1994 o systémech pojištění vkladů⁽⁴⁾.
- (19) Mezi stávající právní předpisy Unie upravující oblast, na kterou se vztahuje toto nařízení, dále patří směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ze dne 16. prosince 2002 o doplňkovém dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu⁽⁵⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/78/ES ze dne 27. října 1998 o doplňkovém dozoru nad pojišťovnami v pojišťovací skupině⁽⁶⁾, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1781/2006 ze dne 15. listopadu 2006 o informacích o plátcích doprovázejících převody peněžních prostředků⁽⁷⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES ze dne 16. září 2009 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností⁽⁸⁾ a příslušné části směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu⁽⁹⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/65/ES ze dne 23. září 2002 o uvádění finančních služeb pro spotřebitele na trh na dálku⁽¹⁰⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu⁽¹¹⁾.

(1) Sb. rozh. 2006, s. I-03771, bod 44.

(2) Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 1.

(3) Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 201.

(4) Úř. věst. L 135, 31.5.1994, s. 5.

(5) Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1.

(6) Úř. věst. L 330, 5.12.1998, s. 1.

(7) Úř. věst. L 345, 8.12.2006, s. 1.

(8) Úř. věst. L 267, 10.10.2009, s. 7.

(9) Úř. věst. L 309, 25.11.2005, s. 15.

(10) Úř. věst. L 271, 9.10.2002, s. 16.

(11) Úř. věst. L 319, 5.12.2007, s. 1.

- (20) Je žádoucí, aby orgán pro bankovníctví podporoval jednotný přístup v oblasti pojištění vkladů s cílem zajistit stejné podmínky a rovný přístup ke vkladatelům v rámci celé Unie. Jelikož systémy pojištění vkladů v členských státech nepodléhají regulatornímu dohledu, ale spíše správní kontrole, měl by být orgán pro bankovníctví schopen uplatňovat své pravomoci podle tohoto nařízení ve vztahu k samotnému systému pojištění vkladů a k jeho poskytovateli.
- (21) V souladu s prohlášením (č. 39) k článku 290 Smlouvy o fungování Evropské unie připojeným k závěrečnému aktu mezivládní konference, která přijala Lisabonskou smlouvu, je k vypracování regulačních technických norem zapotřebí odborných znalostí v podobě, která je specifická pro oblast finančních služeb. Je nezbytné umožnit orgánu pro bankovníctví, aby takovéto odborné znalosti poskytl rovněž, pokud jde o normy nebo části norem, které nejsou založeny na návrhu regulační technické normy, který vypracoval.
- (22) Je nutné zavést efektivní nástroj pro přípravu harmonizovaných regulačních technických norem v oblasti finančních služeb, aby byly rovněž prostřednictvím jednotného souboru pravidel zajištěny rovné podmínky na trhu a dostatečná ochrana vkladatelů, investorů a spotřebitelů v celé Unii. V oblastech vymezených právem Unie je vhodné a smysluplné pověřit orgán pro bankovníctví jako subjekt s vysoce specializovanými odbornými znalostmi vypracováním návrhů regulačních technických norem, které nejsou politické povahy.
- (23) Komise by měla schvalovat tyto návrhy regulačních technických norem prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování EU, aby jim dala závaznou právní účinnost. Měly by být měněny jen za velmi omezených a mimořádných okolností, jelikož orgán pro bankovníctví je tím, kdo je v úzkém kontaktu s finančními trhy a zná jejich každodenní fungování nejlépe. Návrhy regulačních technických norem by měly být změněny, pokud by nebyly v souladu s právem Unie, neodpovídaly zásadě proporcionality nebo by odporovaly základním zásadám vnitřního trhu finančních služeb odrážejícím se v *acquis* Unie pro oblast finančních služeb. Komise by neměla měnit obsah navržených regulačních technických norem vypracovaných orgánem pro bankovníctví bez předchozí koordinace s tímto orgánem. Pro zajištění bezproblémového a urychleného procesu přijímání těchto norem by měla být Komisi pro přijetí rozhodnutí o jejich schválení stanovena lhůta.
- (24) S ohledem na odborné znalosti orgánu pro bankovníctví v oblastech, v nichž by měly být regulační technické normy vypracovány, je třeba vzít v úvahu deklarovaný záměr Komise vycházet při přijímání odpovídajících aktů v přenesené pravomoci zpravidla z návrhů regulačních technických norem, které jí orgán pro bankovníctví předloží. V případě, že orgán pro bankovníctví návrh regulační technické normy ve lhůtách stanovených v příslušném právním předpise nepředloží, by však mělo být zajištěno, že cíle přenesení pravomoci bude skutečně dosaženo a že bude zachována efektivnost rozhodovacího procesu. Proto by Komise měla být v těchto případech zmocněna k přijetí regulačních technických norem i při neexistenci návrhu ze strany orgánu pro bankovníctví.
- (25) Komise by měla být rovněž zmocněna k přijímání prováděcích technických norem prostřednictvím prováděcích aktů podle článku 291 Smlouvy o fungování EU.
- (26) V oblastech, na které se regulační technické normy nebo prováděcí technické normy nevztahují, by měl mít orgán pro bankovníctví pravomoc vydávat obecné pokyny a doporučení pro uplatňování práva Unie. Pro zajištění transparentnosti a zlepšení dodržování těchto obecných pokynů a doporučení vnitrostátními orgány dohledu by mělo být orgánu pro bankovníctví umožněno, aby zveřejnil důvody, proč se orgány dohledu neřídí těmito obecnými pokyny nebo doporučeními.
- (27) Zajištění správného a úplného uplatňování práva Unie je základním předpokladem pro dosažení integrity, průhlednosti, účinnosti a řádného fungování finančních trhů, stability finančního systému a neutrálních podmínek pro hospodářskou soutěž mezi finančními institucemi Unie. Měl by být tedy vytvořen mechanismus, na jehož základě by orgán pro bankovníctví řešil případy neuplatňování nebo nesprávného uplatňování práva Unie, které lze považovat za jeho porušení. Tento mechanismus by se měl uplatňovat v oblastech, ve kterých právní předpisy Unie stanovují jednoznačné a nepodmíněné povinnosti.
- (28) Pro přiměřenou reakci na případy nesprávného či nedostatečného uplatňování práva Unie by měl být zaveden třístupňový mechanismus. Za prvé by měl být orgán pro bankovníctví oprávněn vyšetřovat údajné nesprávné či nedostatečné plnění povinností vyplývajících z práva Unie ze strany vnitrostátních orgánů při provádění dohledu a vydat k tomu doporučení. Za druhé, pokud se příslušný vnitrostátní orgán neřídí tímto doporučením, měla by být Komise zmocněna k vydání formálního stanoviska zohledňujícího doporučení orgánu pro bankovníctví požadujícího po příslušném orgánu, aby přijal nezbytná opatření pro zajištění souladu s právem Unie.
- (29) Za třetí ve výjimečných případech, v nichž dojde k trvalé nečinnosti dotčeného příslušného orgánu a situaci nebude možné řešit jiným způsobem, by měl být orgán pro bankovníctví oprávněn přijímat rozhodnutí určená jednotlivým finančním institucím. Toto oprávnění by mělo být omezeno na výjimečné situace, kdy příslušný orgán nedodrží jemu určené formální stanovisko a kdy se právo Unie přímo vztahuje na finanční instituce prostřednictvím současných nebo budoucích nařízení Unie.

- (30) Vážné ohrožení řádného fungování a integrity finančních trhů nebo stability finančního systému v Unii vyžaduje urychlenou a společnou reakci na úrovni Unie. Orgán pro bankovníctví by tedy měl mít možnost požadovat po vnitrostátních orgánech dohledu přijetí konkrétních opatření k nápravě mimořádné situace. Pravomoc rozhodnout, že nastala mimořádná situace, by měla být svěřena Radě v návaznosti na žádost kteréhokoli evropského orgánu dohledu, Komise nebo ESRB.
- (31) Orgán pro bankovníctví by měl mít možnost požadovat po vnitrostátních orgánech dohledu přijetí konkrétních opatření k nápravě mimořádné situace. Činností, prováděnou orgánem pro bankovníctví v tomto ohledu by neměly být dotčeny pravomoci Komise podle článku 258 Smlouvy o fungování EU zahájit řízení o nesplnění povinnosti vůči členskému státu dotyčného orgánu dohledu z důvodu nepřijetí daných opatření tímto orgánem, ani oprávnění Komise požadovat za těchto okolností přijetí předběžných opatření v souladu s jednacím řádem Soudního dvora Evropské unie. Dále by neměly být touto činností dotčeny žádné závazky, které by dotyčnému členskému státu mohly vzniknout v souladu s judikaturou Soudního dvora Evropské unie, pokud orgány dohledu tohoto členského státu nepřijmou opatření požadovaná orgánem pro bankovníctví.
- (32) Pro zajištění účinného a efektivního dohledu a vyváženého posouzení stanovisek příslušných orgánů v různých členských státech je zapotřebí, aby orgán pro bankovníctví mohl závazně urovnávat spory týkající se přeshraničních situací mezi příslušnými vnitrostátními orgány, a to i v rámci kolegií orgánů dohledu. Měla by být stanovena lhůta pro smírné urovnání sporu, v níž by mohly příslušné vnitrostátní orgány dosáhnout dohody. Působnost orgánu pro bankovníctví by se měla vztahovat na spory ohledně postupu nebo obsahu opatření nebo nečinnosti ze strany příslušného orgánu členského státu v případech stanovených v právně závazných aktech Unie uvedených v tomto nařízení. V takové situaci by měl být některý z dotčených orgánů dohledu oprávněn předložit otázku orgánu pro bankovníctví, který by měl jednat v souladu s tímto nařízením. Orgán pro bankovníctví by měl mít pravomoc od dotčených příslušných orgánů vyžadovat přijetí konkrétního opatření nebo zdržení se určitého jednání, s cílem urovnat celou záležitost a zajistit tak soulad s právem Unie, se závaznými účinky pro dotyčné příslušné orgány. Pokud příslušný orgán nevyhoví rozhodnutí umožňujícímu urovnání sporu, které mu je určeno, měl by mít orgán pro bankovníctví pravomoc přijímat rozhodnutí určená přímo finančním institucím, a to v oblastech práva Unie, které se na tyto instituce přímo vztahují. Pravomoc přijmout takové rozhodnutí by se měla uplatnit pouze v krajním případě a výhradně pro zajištění řádného a jednotného uplatňování práva Unie. V případě, že příslušné právní předpisy Unie dávají příslušným orgánům členských států možnost jednat podle vlastního uvážení, rozhodnutí přijatá orgánem pro bankovníctví nemohou nahradit toto jednání podle práva Unie.
- (33) Krize ukázala, že stávající systém spolupráce mezi vnitrostátními orgány, jejichž pravomoci jsou omezeny na jednotlivé členské státy, je nedostatečný, pokud jde o finanční instituce působící přeshraničně.
- (34) Skupina odborníků zřízená členskými státy za účelem posouzení příčin krize a vypracování návrhů na zlepšení regulace finančního odvětví a dohledu nad ním potvrdila, že stávající mechanismy nejsou dobrým základem pro budoucí regulaci finančních institucí působících přeshraničně a dohled nad nimi v celé Unii.
- (35) Jak se uvádí v de Larosièreově zprávě: „v zásadě mám dvě možnosti: první z nich je přístup ‚každý sám za sebe‘ na úkor druhých; druhou možností je posílená, pragmatická a rozumná spolupráce na evropské úrovni prospěšná pro všechny v zájmu zachování otevřené světové ekonomiky. Taková spolupráce bude znamenat nezpochybnitelný ekonomický přínos“.
- (36) Důležitou úlohu při účinném, efektivním a jednotném dohledu nad finančními institucemi působícími přeshraničně hrají kolegia orgánů dohledu. Orgán pro bankovníctví by měl přispívat k podpoře a sledování účinného, efektivního a jednotného fungování kolegií orgánů dohledu a v tomto ohledu by měl mít vedoucí postavení při zajišťování jednotného a soudržného fungování kolegií orgánů dohledu, jež dohlížejí nad finančními institucemi působícími přeshraničně v rámci celé Unie. Orgán pro bankovníctví by proto měl mít plné právo účasti v kolegiích orgánů dohledu, aby mohl optimalizovat fungování těchto kolegií a proces výměny informací v nich a aby mohl podporovat sbližování a jednotnost mezi kolegií při uplatňování práva Unie. Jak se uvádí v de Larosièreově zprávě, „je třeba se vyvarovat narušování hospodářské soutěže a regulační arbitráži v důsledku odlišných postupů dohledu, jelikož mohou ohrozit finanční stabilitu, mimo jiné tím, že podporují přesun finančních činností do zemí, v nichž je dohled méně přísný. Je třeba, aby byl systém dohledu vnímán jako spravedlivý a vyvážený“.
- (37) Je nezbytné sbližovat postupy v oblasti předcházení krizím, jejich řízení a řešení, včetně mechanismů financování, aby byla zajištěna internalizace nákladů finančním systémem a schopnost veřejných orgánů vyřešit úpadky finančních institucí a zároveň minimalizovat dopad těchto úpadků na finanční systém, využívání prostředků daňových poplatníků na záchranu bank a využívání zdrojů veřejného sektoru, jakož i omezit hospodářské škody a koordinovat uplatňování vnitrostátních opatření pro řešení úpadků. V této souvislosti je nezbytné vyvinout společný soubor pravidel pro komplexní soubor nástrojů pro předcházení úpadkům bank a jejich řešení, aby bylo možné řešit zejména krize velkých, přeshraničních nebo propojených institucí, a je třeba posoudit potřebu světit orgánu pro bankovníctví další důležité pravomoci a zvážit způsob, jakým by banky a spořitelny mohly ochranu vkladatelů stanovit jako svoji prioritu.

- (38) V rámci probíhajícího přezkumu směrnice 94/19/ES a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/9/ES ze dne 3. března 1997 o systémech pro odškodnění investorů⁽¹⁾ je patrný záměr Komise věnovat zvláštní pozornost potřebě zajistit další harmonizaci v celé Unii. V oblasti pojišťovnictví je rovněž patrný záměr Komise posoudit možnost zavedení pravidel Unie na ochranu pojistníků v případě úpadku pojišťovny. Evropské orgány dohledu by v těchto oblastech měly mít významnou úlohu a měly by jim být svěřeny vhodné pravomoci ve vztahu k evropským soustavám garančních systémů.
- (39) Delegování úkolů a povinností může být užitečným nástrojem pro fungování sítě orgánů dohledu, aby se předešlo zdvojení úkolů v oblasti dohledu, podporovala se spolupráce, a tím se optimalizoval proces dohledu a snížila se zátěž finančních institucí. Toto nařízení by tedy mělo pro toto delegování stanovit jasný právní základ. Při respektování obecného pravidla, že delegování by mělo být povoleno, by členské státy měly mít současně možnost zavést zvláštní podmínky pro delegování povinností, například pokud jde o informování a oznamování postupů delegování. Delegování úkolů znamená, že úkoly provádí orgán pro bankovnictví nebo jiný než příslušný orgán dohledu, zatímco odpovědnost za rozhodnutí v rámci dohledu zůstává orgánu, který úkol delegoval. Na základě delegování povinností by měl mít orgán pro bankovnictví nebo vnitrostátní orgán dohledu (dále jen „pověřený orgán“) možnost rozhodnout o určité záležitosti dohledu svým jménem místo pověřujícího orgánu dohledu. Delegování by se mělo řídit zásadou, podle níž je dohledem pověřen ten orgán dohledu, který může v dané věci nejsnadněji přijmout příslušné opatření. Delegování povinností by bylo vhodné například z důvodu úspor z rozsahu, jednotnosti při dohledu nad skupinami a optimálního využití odborných znalostí vnitrostátních orgánů dohledu. Pověřující orgán a ostatní příslušné orgány by měly rozhodnutí pověřeného orgánu uznat jako závazné, pokud pověřený orgán nepřekročil v rozhodnutí rámec svého pověření. Příslušné právní předpisy Unie by mohly dále stanovit zásady, jak lze delegovat povinnosti na základě dohody. Orgán pro bankovnictví by měl všemi možnými prostředky podporovat a sledovat uzavírání dohod o delegování mezi vnitrostátními orgány dohledu.
- (40) Orgán pro bankovnictví by měl aktivně podporovat sblížení dohledu v rámci celé Unie s cílem zavedení společné kultury dohledu.
- (41) Účinným a efektivním nástrojem pro podporu jednoty v rámci sítě orgánů dohledu nad finančním trhem je srovnávací hodnocení. Orgán pro bankovnictví by měl tedy vytvořit metodický rámec pro toto hodnocení a zajistit jeho pravidelné provádění. Hodnocení by se mělo zaměřit nejen na sblížení postupů dohledu, ale i na posouzení schopnosti orgánů dohledu dosahovat při dohledu vysoce kvalitních výsledků a na nezávislost těchto příslušných orgánů. Se souhlasem příslušného orgánu, který je předmětem hodnocení, by výsledky srovnávacích hodnocení měly být zveřejněny. Osvědčené postupy by rovněž měly být určeny a zveřejněny.
- (42) Orgán pro bankovnictví by měl aktivně podporovat koordinovanou reakci Unie v oblasti dohledu, zejména zajistit řádné fungování a integritu finančních trhů a stabilitu finančního systému v Unii. Kromě pravomocí přijímat opatření v mimořádných situacích by orgánu pro bankovnictví tedy měla být svěřena i funkce obecné koordinace v rámci ESFS. Činnost orgánu pro bankovnictví by se měla především zaměřit na bezproblémový tok všech důležitých informací mezi příslušnými orgány.
- (43) Pro zajištění finanční stability je nutné včas identifikovat trendy, možná rizika a slabá místa vyplývající z mikrobezpečnostní úrovně v mezinárodním měřítku a napříč odvětvími. Orgán pro bankovnictví by měl sledovat a hodnotit tento vývoj v oblasti své působnosti a pravidelně a v případě nutnosti i v jednotlivých konkrétních případech informovat Evropský parlament, Radu, Komisi, ostatní evropské orgány dohledu a ESRB. Dále by měl orgán pro bankovnictví ve spolupráci s ESRB iniciovat a koordinovat v rámci celé Unie zátěžové testy, jejichž cílem je vyhodnotit odolnost finančních institucí vůči nepříznivému tržnímu vývoji, a zajistit co nejjednodušší metodiku provádění těchto testů na vnitrostátní úrovni. Má-li orgán pro bankovnictví řádně plnit své funkce, měl by provádět ekonomické analýzy trhů a dopadů potenciálního vývoje trhů.
- (44) Vzhledem ke globalizaci finančních služeb a rostoucímu významu mezinárodních norem by měl orgán pro bankovnictví podporovat dialog a spolupráci s orgány dohledu mimo Unii. V jeho pravomoci by mělo být navazování kontaktů a uzavírání správních dohod s orgány dohledu a správními orgány třetích zemí a s mezinárodními organizacemi za současného plného respektování stávajících úloh a příslušných pravomocí členských států a orgánů Unie. Země, které uzavřely dohody s Uní, v jejichž důsledku přijaly a uplatňují právo Unie, by měly mít možnost

Předem by měl být informován o plánovaných dohodách o delegování, aby mohl případně vyjádřit své stanovisko. Kromě toho by měl centralizovat zveřejňování těchto dohod, aby se zajistila včasnost, transparentnost a dobrá dostupnost informací o dohodách všem dotčeným stranám. Orgán pro bankovnictví by také měl určovat a zveřejňovat osvědčené postupy týkající se delegování a dohod o delegování.

(1) Úř. věst. L 84, 26.3.1997, s. 22.

- účastnit se činnosti orgánu pro bankovníctví a orgán pro bankovníctví by měl mít možnost spolupracovat se třetími zeměmi, které uplatňují právní předpisy, jež byly uznány jako rovnocenné právním předpisům Unie.
- (45) Orgán pro bankovníctví by měl být v rámci své působnosti nezávislým poradním orgánem Evropského parlamentu, Rady a Komise. Aniž jsou dotčeny pravomoci dotyčných příslušných orgánů, mělo by být orgánu pro bankovníctví umožněno předkládat stanovisko k obezřetnostnímu posuzování fúzí a nabývání účastí podle směrnice 2006/48/ES, ve znění směrnice 2007/44/ES⁽¹⁾, v případě, že uvedená směrnice vyžaduje konzultaci mezi příslušnými orgány dvou nebo více členských států.
- (46) Aby mohl orgán pro bankovníctví efektivně vykonávat své povinnosti, měl by být oprávněn vyžadovat veškeré nezbytné informace. Aby se zabránilo zdvojení oznamovací povinnosti finančních institucí, měly by být tyto informace běžně předkládány vnitrostátními orgány dohledu, které jsou co nejbližší finančním trhům a institucím, a měly by zohlednit již existující statistické údaje. Orgán pro bankovníctví by však měl mít v krajním případě možnost podat řádně odůvodněnou žádost o informace přímo u finančních institucí, jestliže příslušný vnitrostátní orgán tyto informace neposkytne nebo nemůže poskytnout včas. Orgány členských států by měly být povinny pomáhat orgánu pro bankovníctví při uplatňování těchto přímých žádostí. V této souvislosti je naprosto zásadní pracovat na společných formátech výkaznictví. Opatřeními pro shromažďování informací by neměl být dotčen právní rámec Evropského statistického systému a Evropského systému centrálních bank v oblasti statistiky. Tímto nařízením by proto nemělo být dotčeno nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 223/2009 ze dne 11. března 2009 o evropské statistice⁽²⁾ ani nařízení Rady (ES) č. 2533/98 ze dne 23. listopadu 1998 o shromažďování statistických informací Evropskou centrální bankou⁽³⁾.
- (47) Pro zajištění plné efektivity fungování ESRB a následné reakce na jeho varování a doporučení je podstatná úzká spolupráce mezi orgánem pro bankovníctví a ESRB. Orgán pro bankovníctví a ESRB by měly vzájemně sdílet všechny příslušné informace. Údaje týkající se jednotlivých podniků by měly být předkládány pouze na základě odůvodněné žádosti. Jakmile orgán pro bankovníctví nebo vnitrostátní orgán dohledu od ESRB obdrží varování či doporučení, měl by orgán pro bankovníctví zajistit vhodná následná opatření.
- (48) Orgán pro bankovníctví by měl vést konzultace o regulačních technických normách nebo prováděcích technických normách, obecných pokynech a doporučeních se zainteresovanými stranami a měl by jim dát přiměřenou možnost předložit připomínky k navrhovaným opatřením. Před přijetím návrhu regulačních technických norem nebo prováděcích technických norem, obecných pokynů a doporučení by měl orgán pro bankovníctví provést posouzení dopadů. Za tímto účelem a z důvodu vyšší účinnosti by měla být využita skupina subjektů působících v bankovníctví, v níž by měly být vyváženě zastoupeny úvěrové a investiční instituce Unie, zastupující rozdílné modely a velikost finančních institucí a podniků, případně též institucionální investoři a jiné finanční instituce, které samy využívají finančních služeb, malé a střední podniky, odbory, akademičtí pracovníci, spotřebitelé a jiní retailoví uživatelé bankovních služeb. Skupina subjektů působících v bankovníctví by měla vystupovat jako prostředník ve vztahu k ostatním skupinám uživatelů finančních služeb zřízeným Komisí nebo právními předpisy Unie.
- (49) Členům skupiny subjektů působících v bankovníctví zastupujícím neziskové organizace či akademickou obec by se mělo dostat odpovídajících náhrad, aby se osoby, které nemají dostatek finančních prostředků ani nezastupují finanční instituce, mohly plně zapojit do diskuse o finanční regulaci.
- (50) Základní povinností členských států je zajišťování koordinovaného řešení krizí a udržování finanční stability v krizových situacích, zejména s ohledem na stabilizaci a záchranu konkrétních finančních institucí nacházejících se v úpadku. Rozhodnutí orgánu pro bankovníctví v mimořádných situacích a při řešení problémů, která mají dopad na stabilitu finanční instituce, by neměla nijak zasahovat do fiskálních pravomocí členských států. Měl by být vytvořen mechanismus, kterým by se členské státy mohly odvolat na toto ochranné opatření a postoupit záležitost Radě ke konečnému rozhodnutí. Tento ochranný mechanismus by však neměl být zneužíván, zejména v souvislosti s rozhodnutím orgánu pro bankovníctví, které nemá značný nebo podstatný finanční dopad, jako je snížení příjmu v návaznosti na dočasný zákaz konkrétních činností nebo produktů za účelem ochrany spotřebitele. Při přijímání rozhodnutí podle ochranného mechanismu by Rada měla hlasovat v souladu se zásadou, že každý členský stát má jeden hlas. S ohledem na konkrétní povinnosti členských států je v tomto ohledu vhodné zapojit do celé záležitosti i Radu. Vzhledem k citlivosti dané otázky by měly být přijaty postupy zajišťující naprostou důvěrnost.
- (51) Při svém rozhodování by měl být orgán pro bankovníctví vázán předpisy Unie a obecnými zásadami spravedlivého řízení a transparentnosti. Mělo by být plně respektováno

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/44/ES ze dne 5. září 2007, kterou se mění směrnice Rady 92/49/EHS a směrnice 2002/83/ES, 2004/39/ES, 2005/68/ES a 2006/48/ES, pokud jde o procesní pravidla a hodnotící kritéria pro obezřetnostní posuzování nabývání a zvyšování účastí ve finančním sektoru (Úř. věst. L 247, 21.9.2007, s. 1).

(2) Úř. věst. L 87, 31.3.2009, s. 164.

(3) Úř. věst. L 318, 27.11.1998, s. 8.

- právo osob, jimž je rozhodnutí orgánu pro bankovníctví určeno, být slyšen. Akty vydané orgánem pro bankovníctví by měly tvořit nedílnou součást práva Unie.
- (52) Hlavním rozhodovacím orgánem orgánu pro bankovníctví by měla být rada orgánů dohledu sestávající z vedoucích představitelů příslušných orgánů v každém členském státě, v jejímž čele by měl být předseda orgánu pro bankovníctví. Jako pozorovatelé by se měli účastnit zástupci Komise, ESRB, Evropské centrální banky a Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy). Členové rady orgánů dohledu by měli jednat nezávisle a pouze v zájmu Unie.
- (53) Jako obecné pravidlo by rada orgánů dohledu měla přijímat svá rozhodnutí prostou většinou členů v souladu se zásadou, podle níž má každý člen jeden hlas. Nicméně u aktů obecné povahy, včetně aktů týkajících se regulačních technických norem a prováděcích technických norem, obecných pokynů a doporučení, u rozpočtových záležitostí, jakož i v případě žádosti členského státu o přezkoumání rozhodnutí orgánu pro bankovníctví o dočasném zákazu nebo omezení určité finanční činnosti je vhodné uplatňovat pravidla o kvalifikované většině stanovená v čl. 16 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii a v Protokolu (č. 36) o přechodných ustanoveních, který tvoří přílohu Smlouvy o Evropské unii a Smlouvy o fungování Evropské unie. Případy týkající se urovnávání sporů mezi vnitrostátními orgány dohledu by měly být posuzovány užší nestrannou odbornou skupinou, složenou z členů, kteří nejsou zástupci příslušných orgánů, jež jsou účastníkem sporu, ani nemají žádný zájem na sporu nebo přímé spojení s dotyčnými příslušnými orgány. Složení odborné skupiny by mělo být přiměřeně vyvážené. Rozhodnutí přijaté odbornou skupinou by mělo být schváleno radou orgánů dohledu prostou většinou členů v souladu se zásadou, podle níž má každý člen jeden hlas. Co se však týče rozhodnutí přijímaných konsolidujícím orgánem dohledu, mohla by být rozhodnutí navržena odbornou skupinou zamítnuta blokační menšinou hlasů uvedenou v čl. 16 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii a v článku 3 Protokolu (č. 36) o přechodných ustanoveních.
- (54) Plnění úlohy orgánu pro bankovníctví a jemu přidělených úkolů by měla zajistit správní rada složená z předsedy orgánu pro bankovníctví a zástupců vnitrostátních orgánů dohledu a Komise. Správní rada by měla mít nezbytné pravomoci, aby mohla mimo jiné navrhnout roční a víceletý pracovní program, vykonávat určité rozpočtové pravomoci, přijímat plán personální politiky orgánu pro bankovníctví, přijímat zvláštní ustanovení týkající se práva na přístup k dokumentům a navrhnout výroční zprávu.
- (55) Orgán pro bankovníctví by měl zastupovat předseda, který bude zaměstnán na plný pracovní úvazek a bude jmenován radou orgánů dohledu, na základě zásluh, dovedností, znalostí finančních institucí a trhů a zkušeností významných pro dohled nad finančním trhem a jeho regulaci, v návaznosti na otevřené výběrové řízení pořádané a vedené radou orgánů dohledu, jíž je nápomocna Komise. Za účelem jmenování prvního předsedy orgánu pro bankovníctví by Komise kromě jiného měla na základě zásluh, dovedností, znalostí finančních institucí a trhů a zkušeností významných pro dohled nad finančním trhem a jeho regulaci sestavit užší seznam uchazečů. V souvislosti se jmenováním následných předsedů by měla být možnost sestavení užšího seznamu Komisí předmětem přezkumu ve zprávě, která má být vypracována podle tohoto nařízení. Do doby než se vybraná osoba ujme svých povinností a do jednoho měsíce po jejím výběru radou orgánů dohledu může Evropský parlament po vyslechnutí vybrané osoby radou orgánů dohledu vznést proti jmenování vybrané osoby námítky.
- (56) Řízení orgánu pro bankovníctví by mělo být svěřeno výkonnému řediteli, který by měl mít právo účastnit se zasedání rady orgánů dohledu a správní rady bez hlasovacího práva.
- (57) Aby byl zajištěn soulad mezi činnostmi evropských orgánů dohledu v jednotlivých odvětvích, měly by tyto orgány pracovat v úzké součinnosti prostřednictvím společného výboru a v případě nutnosti přijímat společná stanoviska. Společný výbor by měl koordinovat funkce evropských orgánů dohledu ve vztahu k finančním konglomerátům a dalším meziodvětvovým záležitostem. V případě potřeby by měly být akty spadající také do oblastí působnosti Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) nebo Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy) přijímány dotčenými evropskými orgány dohledu souběžně. Společnému výboru by měli předsedat po dobu 12 měsíců střídavě předsedové evropských orgánů dohledu. Předseda společného výboru by měl být místopředsedou ESRB. Evropské orgány dohledu by měly poskytnout společnému výboru vybrané zaměstnance, aby se umožnila neformální výměna informací a rozvoj společné kultury dohledu ve všech evropských orgánech dohledu.
- (58) Je nutné zajistit, aby strany, kterých se dotýkají rozhodnutí přijatá orgánem pro bankovníctví, mohly uplatnit odpovídající opravné prostředky. Má-li orgán pro bankovníctví rozhodovací pravomoci, měly by mít pro zajištění efektivní ochrany práv jednotlivých stran a z důvodu procesní ekonomie příslušné strany právo odvolat se k odvolacímu senátu. Z důvodu účinnosti a jednotnosti by měl být odvolací senát společným orgánem všech evropských orgánů dohledu, nezávislým na jejich organizační a regulační struktuře. Proti rozhodnutí odvolacího senátu by mělo být možné podat žalobu u Soudního dvora Evropské unie.

- (59) Aby byla zajištěna úplná autonomie a nezávislost orgánu pro bankovníctví, měl by mít tento orgán autonomní rozpočet, jehož příjmy budou pocházet především z povinných příspěvků vnitrostátních orgánů dohledu a ze souhrnného rozpočtu Evropské unie. Financování orgánu pro bankovníctví z prostředků Unie je předmětem dohody s rozpočtovým orgánem podle bodu 47 interinstitucionální dohody Evropského parlamentu, Rady a Komise ze dne 17. května 2006 o rozpočtové kázní a řádném finančním řízení ⁽¹⁾. Měla by platit rozpočtová pravidla Unie. Kontrolu účtů by měl provádět Účetní dvůr. Celkový rozpočet je předmětem postupu udělování absolutoria.
- (60) Na orgán pro bankovníctví by se mělo vztahovat nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 ze dne 25. května 1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) ⁽²⁾. Orgán pro bankovníctví by měl také přistoupit k Interinstitucionální dohodě ze dne 25. května 1999 mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Komisí Evropských společenství o vnitřním vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) ⁽³⁾.
- (61) Aby byly zajištěny otevřené a transparentní podmínky zaměstnávání a rovné zacházení se zaměstnanci, měly by se na zaměstnance orgánu pro bankovníctví vztahovat služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství ⁽⁴⁾.
- (62) Je zásadně důležité chránit obchodní tajemství a ostatní důvěrné informace. Důvěrnost informací poskytnutých orgánu pro bankovníctví a sdílených v rámci sítě by měla podléhat přísným a účinným pravidlům zachování důvěrnosti.
- (63) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ⁽⁵⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů ⁽⁶⁾ se plně použijí na zpracování osobních údajů pro účely tohoto nařízení.
- (64) Pro zajištění průhledné činnosti orgánu pro bankovníctví by se mělo na tento orgán vztahovat nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise ⁽⁷⁾.
- (65) Třetím zemím by měla být umožněna účast na činnosti orgánu pro bankovníctví v souladu s příslušnými dohodami, které Unie uzavře.
- (66) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž zlepšení fungování vnitřního trhu díky zajištění vysoké, efektivní a jednotné úrovně obezřetnostní regulace a dohledu, ochrany vkladatelů a investorů, ochrany integrity, účinnosti a řádného fungování finančních trhů, udržování stability finančního systému a posilování mezinárodní koordinace dohledu, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států a proto jich může být z důvodu rozsahu tohoto nařízení lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (67) Orgán pro bankovníctví by měl převzít všechny stávající úkoly a pravomoci Evropského výboru orgánů bankovního dohledu. Ke dni zřízení orgánu pro bankovníctví by tedy mělo být zrušeno rozhodnutí Komise 2009/78/ES a příslušným způsobem pozměněno rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 716/2009/ES ze dne 16. září 2009, kterým se zavádí program Společenství na podporu zvláštních činností v oblasti finančních služeb, účetního výkaznictví a auditů ⁽⁸⁾. S ohledem na existující struktury a činnosti Evropského výboru orgánů bankovního dohledu je důležité zajistit velmi úzkou spolupráci mezi tímto výborem a Komisí při zavádění vhodných přechodných opatření a rovněž zajistit, aby bylo co nejvíce omezeno období, během něhož by Komise byla odpovědná za administrativní zřízení a počáteční administrativní fungování orgánu pro bankovníctví.
- (68) Je vhodné stanovit dobu, od kdy bude toto nařízení uplatňováno, aby se zajistila odpovídající připravenost orgánu pro bankovníctví na zahájení činnosti a bezproblémový přechod z Evropského výboru orgánů bankovního dohledu na orgán pro bankovníctví. Orgán pro bankovníctví by měl být odpovídajícím způsobem financován. Alespoň zpočátku by měl být financován ze 40 % z prostředků Unie a ze 60 % z příspěvků členských států, poskytnutých v souladu s postupem vážení hlasů uvedeným v čl. 3 odst. 3 Protokolu (č. 36) o přechodných ustanoveních.
- (69) Aby mohl být orgán pro bankovníctví zřízen k 1. lednu 2011, mělo by toto nařízení vstoupit v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*,

(1) Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1.

(2) Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 1.

(3) Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 15.

(4) Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1.

(5) Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

(6) Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

(7) Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43.

(8) Úř. věst. L 253, 25.9.2009, s. 8.

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

ZŘÍZENÍ A PRÁVNÍ POSTAVENÍ

Článek 1

Zřízení a působnost

1. Tímto nařízením se zřizuje Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) (dále jen „orgán pro bankovníctví“).

2. Orgán pro bankovníctví jedná v rámci pravomocí, které mu byly svěřeny tímto nařízením, a v rozsahu působnosti směrnice 2006/48/ES, směrnice 2006/49/ES, směrnice 2002/87/ES, nařízení (ES) č. 1781/2006, směrnice 94/19/ES a relevantní části směrnice 2005/60/ES, směrnice 2002/65/ES, směrnice 2007/64/ES a směrnice 2009/110/ES, pokud se tyto akty použijí na úvěrové a finanční instituce a příslušné orgány vykonávající nad nimi dohled, včetně všech směrnic, nařízení a rozhodnutí vycházejících z uvedených aktů, a v rozsahu působnosti dalších právně závazných aktů Unie, které stanoví úkoly orgánu pro bankovníctví.

3. Orgán pro bankovníctví jedná rovněž v oblasti činností úvěrových institucí, finančních konglomerátů, investičních podniků, platebních institucí a institucí elektronických peněz ve vztahu k otázkám, které nejsou přímo upraveny akty uvedenými v odstavci 2, včetně otázek správy a řízení společností, auditů a finančního výkaznictví, za předpokladu, že takové činnosti ze strany orgánu pro bankovníctví jsou nutné pro zajištění účinného a důsledného uplatňování uvedených aktů.

4. Ustanoveními tohoto nařízení nejsou dotčeny pravomoci Komise zajistit dodržování práva Unie, zejména podle článku 258 Smlouvy o fungování EU.

5. Cílem orgánu pro bankovníctví je chránit veřejné zájmy přispíváním ke krátkodobé, střednědobé a dlouhodobé stabilitě a účinnosti finančního systému v zájmu hospodářství Unie, jejich občanů a podniků. Orgán pro bankovníctví přispívá k:

- a) lepšímu fungování vnitřního trhu, včetně především důkladné, účinné a jednotné úrovně regulace a dohledu;
- b) zajištění integrity, průhlednosti, účinnosti a řádného fungování finančních trhů,
- c) posílení koordinace dohledu na mezinárodní úrovni,
- d) předcházení regulatorní arbitráži a prosazování rovných podmínek hospodářské soutěže,
- e) zajištění toho, aby čerpání úvěru a jiná rizika byla vhodně upravena a podléhala řádnému dohledu, a
- f) posílení ochrany spotřebitelů.

Za tímto účelem přispívá orgán pro bankovníctví k zajištění jednotného, účinného a efektivního uplatňování aktů uvedených v odstavci 2 tím, že podporuje sblížení dohledu, předkládá stanoviska Evropskému parlamentu, Radě a Komisi a provádí ekonomické analýzy finančních trhů k dosažení svých cílů.

Při plnění úkolů, jež jsou mu svěřeny tímto nařízením, věnuje orgán pro bankovníctví zvláštní pozornost veškerým systémovým rizikům představovaným finančními institucemi, jejichž úpadek může ohrozit fungování finančního systému nebo reálné ekonomiky.

Při plnění svých úkolů jedná orgán pro bankovníctví nezávisle a objektivně a ve výlučném zájmu Unie.

Článek 2

Evropský systém dohledu nad finančním trhem

1. Orgán pro bankovníctví je součástí Evropského systému dohledu nad finančním trhem (dále jen „ESFS“). Hlavním cílem ESFS je zajistit, aby pravidla vztahující se na finanční odvětví byla náležitě uplatňována v zájmu zachování finanční stability a k zajištění důvěry ve finanční systém jako celek a dostatečné ochrany spotřebitelů finančních služeb.

2. ESFS tvoří:

- a) Evropská rada pro systémová rizika (dále jen „ESRB“), a to pro účely plnění úkolů stanovených nařízením (EU) č. 1092/2010 a tímto nařízením;
- b) orgán pro bankovníctví;
- c) Evropský orgán dohledu (Evropský orgán dohledu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ⁽¹⁾;
- d) Evropský orgán dohledu (Evropský orgán dohledu pro cenové papíry a trhy) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ⁽²⁾;
- e) Společný výbor evropských orgánů dohledu (dále jen „společný výbor“), a to pro účely plnění úkolů stanovených v článcích 54 až 57 tohoto nařízení, nařízení (EU) č. 1094/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010;
- f) příslušné orgány nebo orgány dohledu členských států vymezené v aktech Unie uvedených v čl. 1 odst. 2 tohoto nařízení, v nařízení (EU) č. 1094/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010.

⁽¹⁾ Viz strana 48 v tomto čísle Úředního věstníku.

⁽²⁾ Viz strana 84 v tomto čísle Úředního věstníku.

3. Prostřednictvím společného výboru spolupracuje orgán pro bankovníctví pravidelně a úzce s ESRB i s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro pojišťovnictví a zaměstnanec-ké penzijní pojištění) a Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy), zajišťuje s nimi meziodvětvově jednotnou činnost a zaujímá společné postoje v oblasti dohledu nad finančními konglomeráty a v dalších meziodvětvových otázkách.

4. Podle zásady loajální spolupráce v souladu s čl. 4 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii spolupracují subjekty, které jsou součástí ESFS, na základě důvěry a plného vzájemného respektu, zejména při zajišťování výměny příslušných a spolehlivých informací mezi sebou.

5. Orgány dohledu, které jsou součástí ESFS, jsou povinny provádět dohled nad finančními institucemi působícími v Unii v souladu s akty uvedenými v čl. 1 odst. 2.

Článek 3

Odpovědnost orgánů dohledu

Orgány dohledu uvedené v čl. 2 odst. 2 písm. a) až d) jsou odpovědné Evropskému parlamentu a Radě.

Článek 4

Definice

Pro účely tohoto nařízení se:

- 1) „finančními institucemi“ rozumí „úvěrové instituce“ ve smyslu čl. 4 odst. 1 směrnice 2006/48/ES, „investiční podniky“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) směrnice 2006/49/ES a „finanční konglomeráty“ ve smyslu čl. 2 odst. 14 směrnice 2002/87/ES, a kromě toho, v souladu se směrnicí 2005/60/ES, se „finančními institucemi“ rozumí úvěrové instituce a finanční instituce ve smyslu čl. 3 odst. 1 a 2 této směrnice;
- 2) „příslušnými orgány“ rozumí:
  - i) příslušné orgány ve smyslu směrnic 2006/48/ES, 2006/49/ES a 2007/64/ES a příslušné orgány uvedené ve směrnici 2009/110/ES;
  - ii) pokud jde o směrnice 2002/65/ES a 2005/60/ES, orgány příslušné pro zajištění plnění požadavků těchto směrnic úvěrovými a finančními institucemi a
  - iii) pokud jde o systémy pojištění vkladů, orgány, které spravují tyto systémy podle směrnice 94/19/ES, nebo, pokud je činnost takového systému řízena soukromou společností, veřejný orgán vykonávající dohled nad těmito systémy podle uvedené směrnice.

Článek 5

Právní postavení

1. Orgán pro bankovníctví je subjektem Unie a má právní subjektivitu.
2. V každém členském státě požívá orgán pro bankovníctví nejširšího rozsahu právní subjektivity stanovené vnitrostátním právem pro právnické osoby. Může zejména nabývat a zcizovat movitý a nemovitý majetek a účastnit se soudních řízení.
3. Orgán pro bankovníctví zastupuje předseda.

Článek 6

Složení

Orgán pro bankovníctví tvoří:

- 1) rada orgánů dohledu, která plní úkoly stanovené článkem 43;
- 2) správní rada, která plní úkoly stanovené článkem 47;
- 3) předseda, který plní úkoly stanovené článkem 48;
- 4) výkonný ředitel, který plní úkoly stanovené článkem 53;
- 5) odvolací senát, který plní úkoly stanovené článkem 60.

Článek 7

Sídlo

Orgán pro bankovníctví má sídlo v Londýně.

KAPITOLA II

ÚKOLY A PRAVOMOCI ORGÁNU PRO BANKOVNICTVÍ

Článek 8

Úkoly a pravomoci orgánu pro bankovníctví

1. Orgán pro bankovníctví má tyto úkoly:
  - a) přispívat k vytváření vysoce kvalitních společných norem a postupů regulace a dohledu, zejména předkládáním stanovisek orgánům Unie a vypracováváním obecných pokynů, doporučení a návrhů regulačních technických norem a prováděcích technických norem, které vycházejí z legislativních aktů uvedených v čl. 1 odst. 2;

- b) přispívat k jednotnému uplatňování právně závazných aktů Unie, zejména tak, že přispívá ke společné kultuře dohledu, zajišťuje jednotné, účinné a efektivní uplatňování aktů uvedených v čl. 1 odst. 2, zabraňuje regulatorní arbitráži, zprostředkovává a urovnává spory mezi příslušnými orgány, zajišťuje účinný a jednotný dohled nad finančními institucemi a zajišťuje jednotné působení kolegií orgánů dohledu a přijímá opatření mimo jiné v mimořádných situacích;
- c) podněcovat a podporovat delegování úkolů a povinností mezi příslušnými orgány;
- d) úzce spolupracovat s ESRB, zejména tak, že bude ESRB poskytovat informace nezbytné pro plnění jejích úkolů a bude zajišťovat řádný následný postup v návaznosti na varování a doporučení ESRB;
- e) organizovat a provádět srovnávací hodnocení činnosti příslušných orgánů, včetně vydávání obecných pokynů a doporučení a zjišťování osvědčených postupů, v zájmu větší jednoty výsledků dohledu;
- f) sledovat a posuzovat tržní vývoj v oblasti své působnosti, případně včetně trendů v oblasti poskytování úvěrů, zejména domácnostem a malým a středním podnikům;
- g) provádět ekonomickou analýzu trhů, aby měl informace nezbytné pro plnění svých funkcí;
- h) posilovat ochranu vkladatelů a investorů;
- i) přispívat k jednotnému a soudržnému fungování kolegií orgánů dohledu, ke sledování, posuzování a měření systémového rizika, k vypracování a koordinaci ozdravných plánů a plánů řešení úpadků, k zajišťování vysoké úrovně ochrany vkladatelů a investorů v celé Unii a k rozvoji metod řešení úpadků finančních institucí a posuzování potřeby vhodných nástrojů financování v souladu s články 21 až 26;
- j) plnit další konkrétní úkoly stanovené v tomto nařízení a v jiných legislativních aktech;
- k) zveřejňovat a pravidelně aktualizovat informace související s touto oblastí činnosti, zejména v rámci své působnosti, na svých internetových stránkách o registrovaných finančních institucích s cílem zajistit pro veřejnost snadnou dostupnost informací;
- l) přebírat podle potřeby veškeré stávající úkoly od Evropského výboru orgánů bankovního dohledu (dále jen „CEBS“).
2. Pro dosažení úkolů stanovených v odstavci 1 má orgán pro bankovníctví pravomoci stanovené tímto nařízením, zejména pravomoc:
- a) vypracovávat návrhy regulačních technických norem v konkrétních případech stanovených v článku 10;
- b) vypracovávat návrhy prováděcích technických norem v konkrétních případech stanovených v článku 15;
- c) vydávat obecné pokyny a doporučení, jak je stanoveno v článku 16;
- d) vydávat doporučení v konkrétních případech uvedených v čl. 17 odst. 3;
- e) přijímat individuální rozhodnutí určená příslušným orgánům v konkrétních případech uvedených v čl. 18 odst. 3 a čl. 19 odst. 3;
- f) v případech týkajících se přímo použitelného práva Unie přijímat individuální rozhodnutí určená finančním institucím v konkrétních případech uvedených v čl. 17 odst. 6, v čl. 18 odst. 4 a v čl. 19 odst. 4;
- g) vydávat stanoviska pro Evropský parlament, Radu nebo Komisi podle článku 34;
- h) shromažďovat nezbytné informace týkající se finančních institucí podle článku 35;
- i) vypracovávat jednotné metodiky pro posuzování účinku charakteristik produktů a distribučních procesů na finanční pozici institucí a na ochranu spotřebitelů;
- j) zajistit centrálně přístupnou databázi registrovaných finančních institucí v oblasti své působnosti, pokud tak stanoví akty uvedené v čl. 1 odst. 2.

Článek 9

Úkoly spojené s ochranou spotřebitelů a finančními činnostmi

1. Orgán pro bankovníctví převezme vedoucí úlohu při prosazování průhlednosti, zjednodušování a spravedlnosti podmínek na trhu se spotřebitelskými finančními produkty či službami v rámci vnitřního trhu, a to i prostřednictvím:
- a) shromažďování a analýzy informací o spotřebitelských trendech a podávání zpráv o nich;
- b) posuzování a koordinace iniciativ v oblasti finanční gramotnosti a vzdělávání prováděných příslušnými orgány;
- c) vypracování norem pro odbornou přípravu v tomto odvětví a
- d) účasti na vypracování společných pravidel pro zveřejňování údajů.

2. Orgán pro bankovníctví sleduje nové i stávající finanční činnosti a může přijmout obecné pokyny a doporučení s cílem podpořit bezpečnost a odolnost trhů a sblížení regulačních postupů.

3. Orgán pro bankovníctví může rovněž vydat varování v případě, že určitá finanční činnost vážně ohrožuje cíle stanovené v čl. 1 odst. 5.

4. Orgán pro bankovníctví zřídí jako svou nedílnou součást výbor pro finanční inovace, který bude sdružovat všechny příslušné vnitrostátní orgány dohledu s cílem dosáhnout koordinovaného přístupu při stanovování pravidel pro nové nebo inovativní finanční činnosti a vykonávání dohledu nad nimi a poskytovat orgánu pro bankovníctví odborné rady určené k předložení Evropskému parlamentu, Radě a Komisi.

5. Orgán pro bankovníctví může dočasně zakázat nebo omezit některé finanční činnosti, které ohrožují řádné fungování a integritu finančních trhů nebo stabilitu celého finančního systému Unie nebo jeho části, v případech a za podmínek stanovených v legislativních aktech uvedených v čl. 1 odst. 2, nebo, bude-li to nutné, v případě mimořádné situace v souladu s článkem 18 a za podmínek v něm stanovených.

Rozhodnutí uvedené v prvním pododstavci přezkoumává orgán pro bankovníctví v přiměřených intervalech, nejméně však každé tři měsíce. Nemá-li rozhodnutí v uvedené tříměsíční lhůtě obnovení, pozbývá automaticky platnosti.

Členský stát může orgán pro bankovníctví požádat, aby své rozhodnutí znovu zvážil. V takovém případě orgán pro bankovníctví rozhodne postupem podle čl. 44 odst. 1 druhého pododstavce, zda své rozhodnutí potvrzuje.

Orgán pro bankovníctví může rovněž posoudit nutnost zakázat nebo omezit určité typy finančních činností a v případě, že to skutečně nutné je, informovat Komisi, aby usnadnil přijetí takového zákazu či omezení.

Článek 10

Regulační technické normy

1. Pokud Evropský parlament a Rada svěří Komisi pravomoc přijímat regulační technické normy prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování EU za účelem zajištění důsledné harmonizace v oblastech konkrétně stanovených legislativními akty uvedenými v čl. 1 odst. 2, může orgán pro bankovníctví vypracovat návrhy regulačních technických norem. Návrhy norem předkládá orgán pro bankovníctví Komisi ke schválení.

Regulační technické normy jsou technické povahy a nepředstavují strategická či politická rozhodnutí a jejich obsah je vymezen legislativními akty, z nichž vycházejí.

Před předložením návrhů Komisi povede orgán pro bankovníctví otevřené veřejné konzultace o návrzích regulačních technických norem a provede analýzu potenciálních souvisejících nákladů a přínosů, ledaže by takové konzultace a analýzy nebyly přiměřené v poměru k rozsahu a dopadu dotyčných návrhů regulačních technických norem nebo v poměru ke zvláštní naléhavosti příslušné záležitosti. Orgán pro bankovníctví si rovněž vyžádá stanovisko skupiny subjektů působících v bankovníctví uvedené v článku 37.

V případě, že orgán pro bankovníctví předloží návrh regulační technické normy, Komise tento návrh okamžitě předá Evropskému parlamentu a Radě.

Do tří měsíců od obdržení návrhu regulační technické normy rozhodne Komise o tom, zda jej schválí. Komise může navržené regulační technické normy schválit pouze částečně nebo v pozměněném znění, jestliže to vyžadují zájmy Unie.

Pokud Komise nehodlá schválit navržené regulační technické normy nebo je hodlá schválit zčásti nebo se změnami, zašle návrh regulační technické normy zpět orgánu pro bankovníctví s uvedením důvodů, proč nebyly schváleny, nebo případně s uvedením důvodů pro své změny. Orgán pro bankovníctví může pozměnit návrh regulační technické normy na základě změn navržených Komisí ve lhůtě šesti týdnů a opětovně jej předložit Komisi v podobě formálního stanoviska. Kopii svého formálního stanoviska zašle orgán pro bankovníctví Evropskému parlamentu a Radě.

Pokud orgán pro bankovníctví v uvedené šestitýdenní lhůtě pozměněný návrh regulační technické normy nepředloží nebo předloží návrh regulační technické normy, který nebyl pozměněn způsobem odpovídajícím změnám navrženým Komisí, může Komise tuto regulační technickou normu přijmout se změnami, které považuje za relevantní, nebo může tuto normu odmítnout.

Komise nesmí měnit obsah navržené regulační technické normy vypracované orgánem pro bankovníctví bez předchozí koordinace s tímto orgánem, jak je stanoveno v tomto článku.

2. Pokud orgán pro bankovníctví návrh regulační technické normy nepředloží ve lhůtě stanovené v legislativních aktech uvedených v čl. 1 odst. 2, může Komise požádat o předložení tohoto návrhu v nové lhůtě.

3. Pouze pokud orgán pro bankovníctví svůj návrh regulační technické normy Komisi nepředloží ve lhůtě podle odstavce 2, může Komise regulační technickou normu přijmout prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci bez návrhu orgánu pro bankovníctví.

Komise provede otevřenou veřejnou konzultaci o návrzích regulačních technických norem a provede analýzu potenciálních souvisejících nákladů a přínosů, ledaže by takové konzultace a analýzy nebyly přiměřené v poměru k rozsahu a dopadu těchto navržených regulačních technických norem nebo v poměru ke zvláštní naléhavosti příslušné záležitosti. Komise si rovněž vyžádá stanovisko nebo radu skupiny subjektů působících v bankovníctví uvedené v článku 37.

Návrh regulační technické normy Komise neprodleně předá Evropskému parlamentu a Radě.

Komise zašle svůj návrh regulační technické normy rovněž orgánu pro bankovníctví. Orgán pro bankovníctví může ve lhůtě šesti týdnů návrh regulační technické normy pozměnit a předložit jej Komisi v podobě formálního stanoviska. Kopii svého formálního stanoviska zašle orgán pro bankovníctví Evropskému parlamentu a Radě.

Pokud orgán pro bankovníctví pozměněný návrh regulační technické normy nepředloží v šestitýdenní lhůtě uvedené ve čtvrtém pododstavci, může Komise regulační technickou normu přijmout.

Pokud orgán pro bankovníctví pozměněný návrh regulační technické normy do šesti týdnů předloží, může Komise návrh regulační technické normy pozměnit na základě změn provedených orgánem pro bankovníctví nebo regulační technickou normu přijmout se změnami, které považuje za relevantní. Komise nesmí měnit obsah navržené regulační technické normy vypracované orgánem pro bankovníctví bez předchozí koordinace s tímto orgánem, jak je stanoveno v tomto článku.

4. Regulační technické normy se přijímají ve formě nařízení či rozhodnutí. Vyhlašují se v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstupují v platnost dnem v nich stanoveným.

Článek 11

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v článku 10 je svěřena Komisi na dobu čtyř let od 16. prosince 2010. Komise vypracuje zprávu o výkonu přenesené pravomoci nejpozději šest měsíců před koncem tohoto čtyřletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejnou dlouhou dobu, pokud je Evropský parlament nebo Rada nezruší v souladu s článkem 14.

2. Přijetí regulační technické normy Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

3. Pravomoc přijímat regulační technické normy je Komisi svěřena za podmínek stanovených v článcích 12 až 14.

Článek 12

Zrušení přenesení pravomoci

1. Přenesení pravomoci uvedené v článku 10 může Evropský parlament nebo Rada kdykoliv zrušit.

2. Orgán, který zahájí vnitřní postup s cílem rozhodnout, zda zrušit přenesení pravomoci, uvědomí v přiměřené lhůtě před přijetím konečného rozhodnutí druhý orgán a Komisi a uvede pravomoci, jejichž přenesení by mohlo být zrušeno.

3. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určených. Rozhodnutí nabývá účinku okamžitě nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných regulačních technických norem. Rozhodnutí bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 13

Námítky proti regulačním technickým normám

1. Evropský parlament nebo Rada mohou proti regulační technické normě přijaté Komisí vyslovit námítky ve lhůtě tří měsíců ode dne oznámení. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.

Pokud Komise přijímá regulační technickou normu, která je shodná s návrhem regulační technické normy předloženým orgánem pro bankovníctví, lhůta, v níž mohou Evropský parlament a Rada vyslovit námítky, činí jeden měsíc ode dne oznámení. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o jeden měsíc.

2. Pokud Evropský parlament ani Rada ve lhůtě uvedené v odstavci 1 námítky proti regulační technické normě nevysloví, zveřejní se v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstoupí v platnost dnem v ní stanoveným.

Pokud Evropský parlament i Rada informují Komisi o svém úmyslu námítky proti regulační technické normě nevyslovit, může být regulační technická norma zveřejněna v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstoupit v platnost před uplynutím této lhůty.

3. Regulační technická norma nevstoupí v platnost, pokud proti ní Evropský parlament nebo Rada vysloví námítky ve lhůtě uvedené v odstavci 1. Orgán, který vyslovuje námítky proti regulační technické normě, je v souladu s článkem 296 Smlouvy o fungování EU odůvodní.

Článek 14

Neschválení nebo změna návrhu regulačních technických norem

1. V případě, že Komise neschválí návrh regulační technické normy nebo jej pozmění v souladu s článkem 10, informuje o této skutečnosti orgán pro bankovníctví, Evropský parlament a Radu a uvede důvody.

2. Ve vhodných případech může Evropský parlament nebo Rada pozvat příslušného komisaře spolu s předsedou orgánu pro bankovníctví do jednoho měsíce od oznámení podle odstavce 1 na zasedání příslušného výboru Evropského parlamentu nebo na zasedání Rady k tomuto účelu svolané, aby přednesli a vysvětlili své rozdílné postoje.

Článek 15

Prováděcí technické normy

1. Orgán pro bankovníctví může prostřednictvím prováděcích aktů podle článku 291 Smlouvy o fungování EU vypracovat prováděcí technické normy v oblastech, které jsou konkrétně stanoveny v legislativních aktech uvedených v čl. 1 odst. 2. Prováděcí technické normy jsou technické povahy, nepředstavují strategická či politická rozhodnutí a jejich obsah vymezuje podmínky uplatňování uvedených aktů. Návrhy prováděcích technických norem předkládá orgán pro bankovníctví Komisi ke schválení.

Před předložením návrhu prováděcích technických norem Komisi povede orgán pro bankovníctví otevřené veřejné konzultace a provede analýzu potenciálních souvisejících nákladů a přínosů, ledaže by takové konzultace a analýzy nebyly přiměřené v poměru k rozsahu a dopadu těchto navržených prováděcích technických norem nebo v poměru ke zvláštní naléhavosti příslušné záležitosti. Orgán pro bankovníctví si rovněž vyžádá stanovisko skupiny subjektů působících v bankovníctví uvedené v článku 37.

V případě, že orgán pro bankovníctví předloží návrh prováděcí technické normy, Komise tento návrh okamžitě předá Evropskému parlamentu a Radě.

Do tří měsíců od obdržení návrhu prováděcí technické normy rozhodne Komise o tom, zda tento návrh schválí. Komise může tuto lhůtu prodloužit o jeden měsíc. Komise může navržené prováděcí technické normy schválit pouze částečně nebo v pozměněném znění, jestliže to vyžadují zájmy Unie.

Pokud Komise nehodlá schválit navržené prováděcí technické normy nebo je hodlá schválit zčásti nebo se změnami, zašle návrh prováděcí technické normy zpět orgánu pro bankovníctví s uvedením důvodů pro neschválení, nebo případně s odůvodněným navrhovaným změn. Orgán pro bankovníctví může ve lhůtě šesti týdnů návrh prováděcí technické normy pozměnit na základě změn navržených Komisí a opětovně jej předložit Komisi v podobě formálního stanoviska. Kopii svého formálního stanoviska zašle orgán pro bankovníctví Evropskému parlamentu a Radě.

Pokud orgán pro bankovníctví v šestitýdenní lhůtě uvedené v pátem pododstavci pozměněný návrh prováděcí technické normy nepředloží nebo předloží návrh prováděcí technické normy, který nebyl pozměněn způsobem odpovídajícím změnám navrženým Komisí, může Komise danou prováděcí technickou normu přijmout se změnami, které považuje za relevantní, nebo může tuto normu odmítnout.

Komise nesmí měnit obsah navržené prováděcí technické normy vypracované orgánem pro bankovníctví bez předchozí koordinace s tímto orgánem, jak je stanoveno v tomto článku.

2. Pokud orgán pro bankovníctví návrh prováděcí technické normy nepředloží ve lhůtě stanovené v legislativních aktech uvedených v čl. 1 odst. 2, může Komise požádat o předložení tohoto návrhu v nové lhůtě.

3. Pouze pokud orgán pro bankovníctví svůj návrh prováděcí technické normy Komisi nepředloží ve lhůtách podle odstavce 2, může Komise prováděcí technickou normu přijmout prostřednictvím prováděcího aktu bez návrhu orgánu pro bankovníctví.

Komise provede otevřené veřejné konzultace o návrzích prováděcích technických norem a provede analýzu potenciálních souvisejících nákladů a přínosů, ledaže by takové konzultace a analýzy nebyly přiměřené v poměru k rozsahu a dopadu dotyčných navržených prováděcích technických norem nebo v poměru ke zvláštní naléhavosti příslušné záležitosti. Komise si rovněž vyžádá stanovisko nebo radu skupiny subjektů působících v bankovníctví uvedené v článku 37.

Návrh prováděcí technické normy Komise neprodleně předá Evropskému parlamentu a Radě.

Návrh prováděcí technické normy zašle Komise též orgánu pro bankovníctví. Orgán pro bankovníctví může ve lhůtě šesti týdnů návrh prováděcí technické normy pozměnit a předložit jej Komisi v podobě formálního stanoviska. Kopii svého formálního stanoviska zašle orgán pro bankovníctví Evropskému parlamentu a Radě.

Pokud orgán pro bankovníctví pozměněný návrh prováděcí technické normy v šestitýdenní lhůtě uvedené ve čtvrtém pododstavci nepředloží, může Komise prováděcí technickou normu přijmout.

Pokud orgán pro bankovníctví pozměněný návrh prováděcí technické normy ve lhůtě šesti týdnů předloží, může Komise návrh prováděcí technické normy pozměnit na základě změn navržených orgánem pro bankovníctví nebo prováděcí technickou normu přijmout se změnami, které považuje za relevantní.

Komise nesmí měnit obsah navržených prováděcích technických norem vypracovaných orgánem pro bankovníctví bez předchozí koordinace s tímto orgánem, jak je stanoveno v tomto článku.

4. Prováděcí technické normy se přijímají ve formě nařízení nebo rozhodnutí. Vyhláší se v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstupují v platnost dnem v nich stanoveným.

Článek 16

Obecné pokyny a doporučení

1. S cílem zavést jednotné, účinné a efektivní postupy dohledu v rámci ESFS a zajistit společné, důsledné a jednotné uplatňování práva Unie vydává orgán pro bankovníctví obecné pokyny a doporučení určená příslušným orgánům či finančním institucím.

2. Orgán pro bankovníctví provede v případech, v nichž je to vhodné, otevřené veřejné konzultace o obecných pokynech a doporučeních a provede analýzu souvisejících potenciálních nákladů a přínosů. Takovéto konzultace a analýzy musí být přiměřené, v poměru k rozsahu, povaze a dopadům těchto obecných pokynů či doporučení. Je-li to vhodné, vyžádá si orgán pro bankovníctví rovněž stanovisko nebo radu skupiny subjektů působících v bankovníctví uvedené v článku 37.

3. Příslušné orgány a finanční instituce vynaloží veškeré úsilí, aby se těmito obecnými pokyny a doporučeními řídily.

Do dvou měsíců od vydání obecných pokynů nebo doporučení každý příslušný orgán potvrdí, zda se těmito obecnými pokyny nebo doporučeními řídí nebo hodlá řídit. V případě, že se příslušný orgán obecnými pokyny nebo doporučeními neřídí nebo nehodlá řídit, informuje o tom orgán pro bankovníctví a uvede své důvody.

Orgán pro bankovníctví zveřejní skutečnost, že se příslušný orgán obecnými pokyny nebo doporučeními neřídí nebo nehodlá řídit. Orgán pro bankovníctví může rovněž v jednotlivých případech rozhodnout o tom, že zveřejní důvody příslušného orgánu, proč se určitými obecnými pokyny nebo doporučeními neřídí. Dotčený příslušný orgán je o takovém zveřejnění předem informován.

Pokud je to stanoveno v obecných pokynech či doporučení, musí finanční instituce jasným a podrobným způsobem podávat zprávu o tom, zda se těmito obecnými pokyny nebo doporučeními řídí.

4. Ve zprávě uvedené v čl. 43 odst. 5 orgán pro bankovníctví informuje Evropský parlament, Radu a Komisi o vydaných obecných pokynech a doporučeních a o tom, jaké příslušné orgány se těmito obecnými pokyny a doporučeními neřídí a jakým způsobem hodlá orgán pro bankovníctví zajistit, aby se tyto dotčené příslušné orgány v budoucnu jeho doporučeními a obecnými pokyny řídily.

Článek 17

Porušení práva Unie

1. Jestliže příslušný orgán neuplatňuje akty uvedené v čl. 1 odst. 2 či je uplatňuje způsobem, který se jeví jako porušení práva Unie, včetně regulačních technických norem a prováděcích technických norem stanovených v souladu s články 10 až 15, zejména jestliže nezajistí, aby finanční instituce plnila požadavky stanovené uvedenými akty, postupuje orgán pro bankovníctví v souladu s pravomocemi stanovenými v odstavcích 2, 3 a 6 tohoto článku.

2. Na žádost jednoho nebo více příslušných orgánů, Evropského parlamentu, Rady, Komise, skupiny subjektů působících v bankovníctví nebo z vlastní iniciativy a po sdělení dotčenému příslušnému orgánu může orgán pro bankovníctví provádět šetření údajného porušování nebo neuplatňování práva Unie.

Aniž by byly dotčeny pravomoci stanovené v článku 35, poskytne příslušný orgán orgánu pro bankovníctví neprodleně veškeré informace, které orgán pro bankovníctví považuje za nezbytné pro své šetření.

3. Orgán pro bankovníctví může do dvou měsíců od zahájení šetření vydat dotčenému příslušnému orgánu doporučení, ve kterém stanoví opatření nezbytná pro zajištění souladu s právem Unie.

Do deseti pracovních dnů od obdržení doporučení příslušný orgán informuje orgán pro bankovníctví o opatřeních, která přijal nebo která hodlá přijmout pro zajištění souladu s právem Unie.

4. Jestliže příslušný orgán nezajistí soulad s právem Unie do jednoho měsíce ode dne, kdy obdrží doporučení orgánu pro bankovníctví, může Komise poté, co byla informována orgánem pro bankovníctví, nebo z vlastní iniciativy vydat formální stanovisko, kterým bude po příslušném orgánu požadovat, aby přijal opatření nezbytná pro dosažení souladu s právem Unie. Formální stanovisko Komise zohlední doporučení orgánu pro bankovníctví.

Komise vydá toto formální stanovisko nejpozději do tří měsíců po přijetí doporučení. Tuto lhůtu může Komise o jeden měsíc prodloužit.

Orgán pro bankovníctví a všechny příslušné orgány poskytnou Komisi veškeré nezbytné informace.

5. Do deseti pracovních dnů od obdržení formálního stanoviska podle odstavce 4 příslušný orgán informuje Komisi a orgán pro bankovníctví o opatřeních, která přijal nebo která hodlá přijmout, aby vyhověl uvedenému formálnímu stanovisku.

6. Aniž jsou dotčeny pravomoci Komise podle článku 258 Smlouvy o fungování EU, jestliže příslušný orgán nevyhoví formálnímu stanovisku uvedenému v odstavci 4 ve lhůtě v něm uvedené a je-li nutné včas napravit tento nesoulad, aby byly zachovány nebo obnoveny neutrální podmínky pro hospodářskou soutěž na trhu nebo aby se zajistilo řádné fungování a integrity finančního systému, může orgán pro bankovníctví v případě, že se příslušné požadavky aktů uvedených v čl. 1 odst. 2 přímo vztahují na finanční instituce, přijmout individuální rozhodnutí určené finanční instituci, v němž bude vyžadovat přijetí nezbytných opatření ke splnění jejích povinností podle práva Unie, včetně případného ukončení konkrétního jednání.

Rozhodnutí orgánu pro bankovníctví musí být v souladu s formálním stanoviskem vydaným Komisí podle odstavce 4.

7. Rozhodnutí přijatá podle odstavce 6 mají přednost před veškerými předchozími rozhodnutími přijatými příslušnými orgány v téže záležitosti.

Při přijímání opatření souvisejícího s otázkami, které jsou předmětem formálního stanoviska podle odstavce 4 nebo rozhodnutí podle odstavce 6 musí příslušné orgány dodržovat formální stanovisko nebo rozhodnutí.

8. Ve zprávě podle čl. 43 odst. 5 orgán pro bankovníctví uvede, které příslušné orgány a finanční instituce nedodržují formální stanoviska nebo rozhodnutí uvedená v odstavcích 4 a 6 tohoto článku.

Článek 18

Opatření v mimořádných situacích

1. V případě nepříznivého vývoje, který může vážně ohrozit řádné fungování a integritu finančních trhů nebo stabilitu celého finančního systému Unie nebo jeho části, orgán pro bankovníctví aktivně podporuje a v případě nutnosti koordinuje veškerá opatření přijatá dotyčnými příslušnými vnitrostátními orgány dohledu.

Aby mohl orgán pro bankovníctví vykonávat svou podpůrnou a koordinační roli, musí jej dotyčné příslušné vnitrostátní orgány dohledu plně informovat o relevantním vývoji a zvát v roli pozorovatele na veškerá důležitá jednání.

2. Rada může za konzultace s Komisí a ESRB a případně s evropskými orgány dohledu přijmout na žádost orgánu pro bankovníctví, Komise nebo ESRB rozhodnutí určené orgánu pro bankovníctví, kterým pro účely tohoto nařízení určí, že nastala mimořádná situace. Toto rozhodnutí Rada přezkoumává v přiměřených intervalech, nejméně však jednou měsíčně. Není-li rozhodnutí ve lhůtě jednoho měsíce obnoveno, pozbývá automaticky platnosti. Rada může kdykoli určit, že mimořádná situace skončila.

Pokud ESRB nebo orgán pro bankovníctví mají za to, že by mohlo dojít k mimořádné situaci, vydají důvěrné doporučení určené Radě a předloží posouzení situace. Rada poté určí, zda je nutné svolat zasedání. Při tomto postupu musí být zaručeno, že se bude náležitě dbát na zachování důvěrnosti.

Pokud Rada rozhodne o existenci mimořádné situace, neprodleně o tom informuje Evropský parlament a Komisi.

3. Jestliže Rada přijala rozhodnutí podle odstavce 2 a za výjimečných okolností v případě, že jsou nutná koordinovaná opatření ze strany vnitrostátních orgánů v zájmu řešení nepříznivého vývoje, který by mohl v Unii vážně ohrozit řádné fungování a integritu finančních trhů nebo stabilitu celého finančního systému nebo jeho části, může orgán pro bankovníctví přijímat individuální rozhodnutí, která budou po příslušných orgánech vyžadovat přijetí nezbytných opatření v souladu s právními předpisy uvedenými v čl. 1 odst. 2, s cílem reagovat na takovýto vývoj tím, že zajistí, aby finanční instituce a příslušné orgány plnily požadavky stanovené těmito právními předpisy.

4. Aniž jsou dotčeny pravomoci Komise podle článku 258 Smlouvy o fungování EU, nevyhoví-li příslušný orgán rozhodnutí orgánu pro bankovníctví uvedenému v odstavci 3 ve lhůtě stanovené v tomto rozhodnutí, může orgán pro bankovníctví v případě, že se příslušné požadavky legislativních aktů uvedených v čl. 1 odst. 2, včetně regulačních technických norem a prováděcích technických norem přijatých v souladu s uvedenými akty, přímo vztahují na finanční instituce, přijmout individuální rozhodnutí určené finanční instituci, v němž bude vyžadovat přijetí nezbytných opatření ke splnění jejích povinností podle těchto právních předpisů, včetně případného ukončení konkrétního jednání. Toto ustanovení se použije pouze v situacích, kdy příslušný orgán neuplatní legislativní akty uvedené v čl. 1 odst. 2, včetně regulačních technických norem a prováděcích technických norem přijatých v souladu s uvedenými akty, nebo je uplatní způsobem, který se jeví jako zjevné porušování těchto aktů, a kdy je naléhavě zapotřebí náprava v zájmu obnovy řádného fungování a integrity finančních trhů nebo stability celého finančního systému Unie nebo jeho části.

5. Rozhodnutí přijatá podle odstavce 4 mají přednost před veškerými předchozími rozhodnutími přijatými příslušnými orgány v téže záležitosti.

Jakékoliv opatření příslušných orgánů související s otázkami, které jsou předmětem rozhodnutí podle odstavce 3 nebo 4, musí být slučitelné s těmito rozhodnutími.

Článek 19

Urovnávání sporů mezi příslušnými orgány týkajících se přeshraničních situací

1. Aniž jsou dotčeny pravomoci stanovené v článku 17, jestliže příslušný orgán nesouhlasí s postupem nebo obsahem opatření či nečinností příslušného orgánu jiného členského státu v případech stanovených v aktech uvedených v čl. 1 odst. 2, může orgán pro bankovníctví na žádost jednoho nebo více dotčených příslušných orgánů pomoci orgánům dosáhnout dohody postupem stanoveným v odstavcích 2 až 4 tohoto článku.

V případech stanovených v právních předpisech uvedených v čl. 1 odst. 2, a pokud lze na základě objektivních kritérií konstatovat, že mezi příslušnými orgány různých členských států dochází ke sporu, může orgán pro bankovníctví z vlastní iniciativy pomoci těmto orgánům dosáhnout dohody postupem stanoveným v odstavcích 2 až 4.

2. Orgán pro bankovníctví stanoví lhůtu pro smírné urovnání sporu mezi příslušnými orgány, přičemž vezme v úvahu veškeré související lhůty stanovené v aktech uvedených v čl. 1 odst. 2 a složitost a naléhavost záležitosti. V této fázi působí orgán pro bankovníctví jako zprostředkovatel.

3. Jestliže dotčené příslušné orgány nedosáhnou dohody ve lhůtě pro smírné urovnání sporu uvedené v odstavci 2, může orgán pro bankovníctví postupem stanoveným v čl. 44 odst. 1 třetím a čtvrtém pododstavci přijmout rozhodnutí požadující, aby dotčené příslušné orgány za účelem urovnání dané záležitosti přijaly konkrétní opatření nebo se zdržely jednání, přičemž toto rozhodnutí bude mít pro tyto příslušné orgány závazné účinky, tak aby bylo zajištěno dodržování práva Unie.

4. Aniž by byly dotčeny pravomoci Komise podle článku 258 Smlouvy o fungování EU, jestliže příslušný orgán nevyhoví rozhodnutí orgánu pro bankovníctví, a tedy nezajistí, aby finanční instituce plnila požadavky, které se na ni přímo vztahují prostřednictvím aktů uvedených v čl. 1 odst. 2, může orgán pro bankovníctví přijmout individuální rozhodnutí určené finanční instituci, v němž bude vyžadovat přijetí nezbytných opatření ke splnění jejích povinností podle práva Unie, včetně případného ukončení konkrétního jednání.

5. Rozhodnutí přijatá podle odstavce 4 mají přednost před veškerými předchozími rozhodnutími přijatými příslušnými orgány v téže záležitosti. Jakékoliv opatření příslušných orgánů související se skutečnostmi, které jsou předmětem rozhodnutí podle odstavce 3 nebo 4, musí být slučitelné s těmito rozhodnutími.

6. Ve zprávě podle čl. 50 odst. 2 informuje předseda orgánu pro bankovníctví o povaze a druhu sporů mezi příslušnými orgány, o dosažených dohodách a o rozhodnutích ohledně urovnání takových sporů.

Článek 20

Urovnávání sporů mezi příslušnými orgány v různých odvětvích

Společný výbor řeší postupem stanoveným v člancích 19 a 56 spory, které se týkají několika odvětví a které mohou vzniknout mezi příslušnými orgány ve smyslu čl. 4 bodu 2 tohoto nařízení, nařízení (EU) č. 1094/2010 nebo nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 21

Kolegia orgánů dohledu

1. Orgán pro bankovníctví přispívá k podpoře a sledování účinného, efektivního a jednotného fungování kolegií orgánů dohledu podle směrnice 2006/48/ES a prosazuje jednotné uplatňování práva Unie mezi nimi. V zájmu sbližování osvědčených postupů v oblasti dohledu mají zaměstnanci orgánu pro bankovníctví možnost účastnit se činností kolegií orgánů dohledu, včetně kontrol na místě, jež společně provádějí nejméně dva příslušné orgány.

2. Orgán pro bankovníctví má rozhodující úlohu při zajišťování jednotného a soudržného fungování kolegií orgánů dohledu nad institucemi působícími přeshraničně v celé Unii a zohledňuje přitom systémové riziko, které by mohly představovat finanční instituce uvedené v článku 23.

Pro účely tohoto odstavce a odstavce 1 tohoto článku se orgán pro bankovníctví považuje za „příslušný orgán“ ve smyslu příslušných právních předpisů.

Orgán pro bankovníctví může:

- a) shromažďovat a sdílet veškeré související informace ve spolupráci s příslušnými orgány, s cílem usnadnit práci kolegia, a zřídit a spravovat centrální systém, v jehož rámci budou informace přístupné příslušným orgánům v kolegiu;
- b) iniciovat a koordinovat v rámci celé Unie zátěžové testy v souladu s článkem 32, jejichž cílem je vyhodnotit odolnost finančních institucí, zejména systémové riziko představované finančními institucemi uvedenými v článku 23, vůči nepříznivému tržnímu vývoji a možnosti nárůstu systémového rizika v zátěžových situacích, a zajistit přitom jednotnou metodiku provádění těchto testů na vnitrostátní úrovni, a případně vydat příslušnému orgánu doporučení k napravení problémů uvedených v zátěžovém testu;
- c) podporovat účinné a efektivní činnosti dohledu, včetně hodnocení rizik, jimž jsou nebo by mohly být finanční instituce vystaveny a jež byla zjištěna v rámci procesu kontroly orgánem dohledu nebo v zátěžových situacích;
- d) v souladu s úkoly a pravomocemi stanovenými tímto nařízením dohlížet na činnost příslušných orgánů a
- e) požadovat další jednání kolegia v případech, v nichž se domnívá, že rozhodnutí by mělo za následek nesprávné uplatňování práva Unie nebo by nepřispělo k dosažení cíle, kterým je sbližování postupů dohledu. Může rovněž požadovat, aby konsolidující orgán dohledu naplánoval zasedání kolegia nebo aby na pořad jednání takového zasedání zařadil další bod.

3. Orgán pro bankovníctví může vypracovat návrhy regulačních technických norem a prováděcích technických norem za účelem zajištění jednotných podmínek uplatňování ustanovení týkajících se operativní činnosti kolegií orgánů dohledu, a vydávat obecné pokyny a doporučení přijatá podle článku 16 s cílem podpořit sbližování fungování dohledu a osvědčené postupy, jež byly přijaty kolegií orgánů dohledu.

4. Orgán pro bankovníctví má mít právně závaznou úlohu zprostředkovatele, která by měla umožnit řešit spory mezi příslušnými orgány postupem stanoveným v článku 19. Orgán pro bankovníctví může v souladu s článkem 19 přijímat rozhodnutí v oblasti dohledu, která se přímo vztahují na dotčenou instituci.

Článek 22

Obecná ustanovení

1. Orgán pro bankovníctví řádně zvaží systémové riziko vymezené v nařízení (EU) č. 1092/2010. Řeší jakékoli riziko narušení kontinuity finančních služeb, které:

- a) je způsobeno zhoršením celého finančního systému nebo jeho částí a
- b) může mít závažné negativní dopady na vnitřní trh a reálnou ekonomiku.

Orgán pro bankovníctví případně zvaží sledování a posuzování systémových rizik vyvinuté ESRB a orgánem pro bankovníctví a reaguje na varování a doporučení ESRB v souladu s článkem 17 nařízení (EU) č. 1092/2010.

2. Orgán pro bankovníctví vypracuje ve spolupráci s ESRB společný soubor kvantitativních a kvalitativních ukazatelů (přehled ukazatelů rizik) pro zjišťování a měření systémového rizika.

Orgán pro bankovníctví rovněž vyvine náležitý mechanismus pro zátěžové testy, který pomůže určit instituce, jež mohou představovat systémové riziko. Tyto instituce musí podléhat zpřísněnému dohledu a v případě potřeby ozdravným postupům a postupům pro řešení úpadků podle článku 25.

3. Aniž jsou dotčeny akty uvedené v čl. 1 odst. 2, vypracuje orgán pro bankovníctví podle potřeby dodatečné obecné pokyny a doporučení pro finanční instituce, aby se zohlednilo systémové riziko představované těmito institucemi.

Orgán pro bankovníctví zajistí, aby se systémové riziko představované finančními institucemi zohlednilo při přípravě návrhu regulačních technických norem a prováděcích technických norem v oblastech stanovených legislativními akty uvedenými v čl. 1 odst. 2.

4. Na žádost jednoho nebo více příslušných orgánů Evropského parlamentu, Rady nebo Komise, nebo z vlastní iniciativy může orgán pro bankovníctví provádět šetření u určitého typu finančních institucí nebo typu produktu nebo způsobu chování s cílem posoudit případné hrozby pro stabilitu finančního systému a doporučit dotčeným příslušným orgánům vhodná opatření.

Pro tyto účely může orgán pro bankovníctví využít pravomoci, které mu svěřuje toto nařízení, včetně článku 35.

5. Společný výbor zajistí celkovou a meziodvětvovou koordinaci činností prováděných v souladu s tímto článkem.

Článek 23

Zjištění a měření systémového rizika

1. Orgán pro bankovníctví vytvoří po konzultaci s ESRB kritéria pro zjišťování a měření systémového rizika a vhodný mechanismus zátěžového testování, který zahrne hodnocení možnosti růstu systémového rizika v zátěžových situacích představovaného finančními institucemi. Finanční instituce, které mohou představovat systémové riziko, musí podléhat zpřísněnému dohledu a v případě potřeby ozdravným postupům a postupům pro řešení úpadků uvedeným v článku 25.

2. Orgán pro bankovníctví při vytváření kritérií pro zjišťování a měření systémového rizika představovaného finančními institucemi plně zohlední příslušné mezinárodní přístupy, včetně přístupů vytvořených Radou pro finanční stabilitu, Mezinárodním měnovým fondem a Bankou pro mezinárodní platby.

Článek 24

Trvalá schopnost reagovat na systémová rizika

1. Orgán pro bankovníctví zajistí, že bude mít neustále k dispozici specializované kapacity, které mu umožní účinně reagovat na vznik systémových rizik uvedených v článcích 22 a 23, a zejména ve vztahu k institucím, které představují systémové riziko.

2. Orgán pro bankovníctví plní úkoly, které mu jsou svěřeny tímto nařízením a právními předpisy uvedenými v čl. 1 odst. 2, a přispívá k zajištění soudržného a koordinovaného režimu řízení a řešení krizí v Unii.

Článek 25

Ozdravné postupy a postupy pro řešení úpadků

1. Orgán pro bankovníctví přispívá k vytváření a koordinaci účinných a soudržných ozdravných plánů a plánů řešení úpadků, postupů pro mimořádné situace a preventivních opatření k minimalizaci systémového dopadu případného úpadku, a aktivně se na vytváření těchto nástrojů podílí.

2. Orgán pro bankovníctví může určit osvědčené postupy zaměřené na usnadňování řešení úpadků institucí, zejména skupin působících přeshraničně, a to způsoby, které zamezují přenosu náklady, a zároveň zajistit dostupnost vhodných nástrojů včetně dostatečných zdrojů, jež dané instituci nebo skupině umožní řešit úpadek řádně, nákladově efektivním způsobem a včas.

3. Orgán pro bankovníctví může vypracovat regulační technické normy a prováděcí technické normy v mezích stanovených v legislativních aktech uvedených v čl. 1 odst. 2 postupem stanoveným v článcích 10 až 15.

Článek 26

Evropská soustava systémů pojištění vkladů

1. Orgán pro bankovníctví přispívá k posílení evropské soustavy vnitrostátních systémů pojištění vkladů, a to tím, že jedná v rámci pravomocí, které mu světilo toto nařízení, s cílem zajistit správné uplatňování směrnice 94/19/ES, aby se tak zajistilo patřičné financování vnitrostátních systémů pojištění vkladů prostřednictvím příspěvků finančních institucí, a to včetně institucí, které jsou usazeny a přijímají vklady v Unii, ale jejich sídlo se nachází mimo Unii, jak stanoví směrnice 94/19/ES, a aby se zajistila vysoká úroveň ochrany pro všechny vkladatele v rámci harmonizovaného systému v celé Unii, čímž zůstává stabilizující bezpečnostní úloha systémů vzájemných záruk nenarušená, za předpokladu, že jsou v souladu s právními předpisy Unie.

2. Článek 16 o pravomocích orgánu pro bankovníctví, pokud jde o přijímání obecných pokynů a doporučení, se použije na systémy pojištění vkladů.

3. Orgán pro bankovníctví může vypracovat regulační technické normy a prováděcí technické normy v mezích stanovených v legislativních aktech uvedených v čl. 1 odst. 2 postupem stanoveným v člincích 10 až 15.

4. Přezkum tohoto nařízení stanovený v článku 81 se bude zabývat zejména sblížením evropské soustavy vnitrostátních systémů pojištění vkladů.

Článek 27

Evropský systém pro řešení problémů bank a jeho financování

1. Orgán pro bankovníctví přispívá k rozvoji metod řešení úpadků finančních institucí, zejména těch, které mohou představovat systémové riziko, a to způsoby, které zamezí přenosu náklady a umožní řádné a včasné ukončení činnosti těchto institucí, přičemž uvedené metody případně zahrnují soudržné a stabilní mechanismy financování, je-li to vhodné.

2. Orgán pro bankovníctví přispívá k posuzování nezbytnosti systému soudržných, stabilních a důvěryhodných mechanismů financování, které zahrnují nástroje financování spojené se souborem koordinovaných vnitrostátních opatření pro řízení krizí.

Orgán pro bankovníctví přispívá k činnostem, které se týkají zajištění rovných podmínek a kumulovaných dopadů systémů odvodů a příspěvků ze strany finančních institucí, jež by mohly být zavedeny s cílem zajistit spravedlivé sdílení zátěže a motivovat k omezování systémového rizika jakožto součást soudržného a důvěryhodného rámce pro řešení krizí.

Přezkum tohoto nařízení stanovený v článku 81 se bude zabývat zejména možným posílením úlohy orgánu pro bankovníctví v rámci předcházení krizím a při jejich řízení a řešení a v případě potřeby vytvořením evropského fondu pro řešení problémů.

Článek 28

Delegování úkolů a povinností

1. Příslušné orgány mohou se souhlasem orgánu, na něž mají být úkoly či povinnosti delegovány, delegovat úkoly a povinnosti na orgán pro bankovníctví nebo na jiné příslušné orgány za podmínek stanovených v tomto článku. Členské státy mohou stanovit konkrétní podmínky pro delegování povinností, které musí být splněny dříve, než jejich příslušné orgány uzavřou takové dohody o delegování, a mohou omezit rozsah delegování na to, co je nezbytně nutné pro účinný dohled nad finančními institucemi nebo skupinami působícími přeshraničně.

2. Orgán pro bankovníctví povzbuzuje a podporuje delegování úkolů a povinností mezi příslušnými orgány tak, že určí úkoly a povinnosti, které mohou být delegovány nebo prováděny společně, a prosazuje uplatňování osvědčených postupů.

3. Delegování povinností vede k přenesení pravomocí stanovených v aktech uvedených v čl. 1 odst. 2. Postupy, vymáhání a správní a soudní přezkum v souvislosti s delegovanými povinnostmi se řídí právem pověřeného orgánu.

4. Příslušné orgány informují orgán pro bankovníctví o dohodách o delegování, které hodlají uzavřít. Tyto dohody uzavřou s účinností nejdříve jeden měsíc poté, kdy je o nich orgán pro bankovníctví informován.

Orgán pro bankovníctví může vydat stanovisko k plánované dohodě do jednoho měsíce ode dne, kdy je o ní informován.

Orgán pro bankovníctví vhodným způsobem zveřejní dohodu o delegování uzavřenou mezi příslušnými orgány, aby o ní byly řádně informovány všechny dotčené strany.

Článek 29

Společná kultura dohledu

1. Orgán pro bankovníctví hraje aktivní úlohu při budování společné unijní kultury dohledu a jednotných zásad dohledu i při zajišťování jednotných postupů a přístupů v rámci celé Unie. Vykonává alespoň tyto činnosti:

- a) předkládá stanoviska příslušným orgánům;
- b) prosazuje efektivní dvoustrannou a mnohostrannou výměnu informací mezi příslušnými orgány, přičemž plně respektuje příslušná ustanovení o důvěrnosti a ochraně údajů obsažená v příslušných právních předpisech Unie;
- c) přispívá k vypracování vysoce kvalitních a jednotných norem pro dohled, včetně norem pro předkládání zpráv, a mezinárodních účetních standardů v souladu s čl. 1 odst. 3;

- d) přezkoumává uplatňování příslušných regulačních technických norem a prováděcích technických norem přijatých Komisí a obecných pokynů a doporučení vydaných orgánem pro bankovníctví a v případě potřeby navrhuje změny;
- e) zavádí odvětvové a meziodvětvové vzdělávací programy, napomáhá výměnám zaměstnanců a vybízí příslušné orgány, aby více využívaly režimy dočasného přidělování pracovníků a jiné nástroje.

2. Orgán pro bankovníctví může případně vyvíjet nové praktické nástroje, včetně nástrojů sblížení, na podporu společných přístupů a postupů v oblasti dohledu.

Článek 30

Srovnávací hodnocení činnosti příslušných orgánů

1. Orgán pro bankovníctví pravidelně organizuje a provádí srovnávací hodnocení některých nebo všech činností příslušných orgánů, aby ještě více posílil jednotnost výsledků dohledu. K tomuto účelu vypracuje metody, které mu umožní objektivní posouzení a srovnávání jednotlivých hodnocených orgánů. Při provádění srovnávacích hodnocení se zohlední stávající informace a již provedená hodnocení týkající se dotčeného příslušného orgánu.

2. Srovnávací hodnocení mimo jiné zahrnuje posouzení:

- a) přiměřenosti zdrojů a postupů řádného řízení příslušného orgánu, s důrazem na efektivní uplatňování regulačních technických norem a prováděcích technických norem uvedených v člancích 10 až 15 a aktů uvedených v čl. 1 odst. 2 a na schopnost reagovat na vývoj na trhu;
- b) úrovně sblížení dosažené při uplatňování práva Unie a při výkonu dohledu, včetně regulačních technických norem a prováděcích technických norem, obecných pokynů a doporučení přijatých podle článků 10 až 16, a rozsahu, ve kterém výkon dohledu splňuje cíle stanovené právem Unie;
- c) osvědčených postupů vyvinutých příslušnými orgány, jejichž přijetí může být přínosem pro jiné příslušné orgány;
- d) účinnosti a úrovně shody dosažené, pokud jde o prosazování ustanovení přijatých při provádění práva Unie, včetně správních opatření a sankcí namířených proti odpovědným osobám, jestliže tato ustanovení nejsou plněna.

3. Na základě srovnávacího hodnocení může orgán pro bankovníctví vydávat obecné pokyny a doporučení podle článku 16. V souladu s článkem 16 odst. 3 se příslušné orgány vynasazují těmito obecnými pokyny a doporučeními řídit. Orgán pro bankovníctví zohlední při vypracovávání návrhů regulačních technických norem nebo prováděcích technických norem v souladu s články 10 až 15 výsledky srovnávacího hodnocení.

4. Orgán pro bankovníctví zveřejní osvědčené postupy, které byly určeny v rámci těchto srovnávacích hodnocení. Kromě toho mohou být zveřejněny všechny další výsledky srovnávacích hodnocení, pokud s tím příslušný orgán, který je předmětem srovnávacího hodnocení, souhlasí.

Článek 31

Funkce koordinace

Orgán pro bankovníctví plní obecnou úlohu koordinátora mezi příslušnými orgány, zejména v případě, že by nepříznivý vývoj mohl potenciálně ohrozit řádné fungování a integritu finančních trhů nebo stabilitu finančního systému Unie.

Orgán pro bankovníctví podporuje koordinovanou reakci Unie, mimo jiné tak, že:

- a) usnadňuje výměnu informací mezi příslušnými orgány;
- b) určuje rozsah a, pokud je to možné a vhodné, ověřuje spolehlivost informací, které by měly být poskytnuty všem dotčeným příslušným orgánům;
- c) na žádost příslušných orgánů nebo z vlastní iniciativy provádí nezávazná zprostředkování, aniž by tím byl dotčen článek 19;
- d) neprodleně informuje ESRB o jakékoliv potenciální mimořádné situaci;
- e) přijímá veškerá vhodná opatření v případě vývoje, který může ohrozit fungování finančních trhů s cílem podpořit koordinaci opatření přijatých dotčenými příslušnými orgány;
- f) shromažďuje informace, které získá od příslušných orgánů v souladu s články 21 a 35 v rámci plnění oznamovací povinnosti regulačnímu orgánu u institucí činných ve více než jednom členském státě. Orgán pro bankovníctví sdílí tyto informace s dalšími dotčenými příslušnými orgány.

Článek 32

Posuzování tržního vývoje

1. Orgán pro bankovníctví sleduje a posuzuje tržní vývoj v oblasti své působnosti a v případě nutnosti informuje Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění), a Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy), ESRB, Evropský parlament, Radu a Komisi o souvisejících trendech na mikroobezřetnostní úrovni, možných rizicích a slabých místech. Orgán pro bankovníctví do svého hodnocení zahrne ekonomickou analýzu trhů, v nichž finanční instituce fungují, a hodnocení dopadů možného vývoje trhu na tyto instituce.

2. Ve spolupráci s ESRB orgán pro pojišťovnictví v rámci celé Unie zejména iniciuje a koordinuje posuzování odolnosti finančních institucí vůči nepříznivému tržnímu vývoji. Za tímto účelem vyvine následující metodiky a přístupy, které budou následně používat příslušné orgány:

- a) společné metodiky pro posuzování vlivu hospodářských scénářů na finanční postavení instituce,
- b) společné přístupy ke sdělování výsledků těchto posouzení odolnosti finančních institucí,
- c) společné metodiky pro posuzování účinku určitých produktů nebo distribučních procesů na finanční situaci instituce a na informování vkladatelů, investorů a zákazníků.

3. Aniž jsou dotčeny úkoly ESRB stanovené v nařízení (EU) č. 1092/2010, předkládá orgán pro bankovníctví tato posouzení trendů, možných rizik a slabých míst v oblasti své působnosti Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a ESRB alespoň jednou ročně a v případě nutnosti častěji.

Orgán pro bankovníctví zahrne do posouzení i klasifikaci hlavních rizik a slabých míst a v případě nutnosti doporučí preventivní opatření či opatření k nápravě.

4. Orgán pro bankovníctví zajistí odpovídající pokrytí mezi-odvětvového vývoje, rizik a slabých míst úzkou spoluprací s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy) prostřednictvím společného výboru.

Článek 33

Mezinárodní vztahy

1. Aniž jsou dotčeny příslušné pravomoci orgánů členských států a Unie, může orgán pro bankovníctví navazovat kontakty a uzavírat správní dohody s orgány dohledu, mezinárodními organizacemi a správními orgány třetích zemí. Z dohod nevyplývají pro Unii a její členské státy žádné právní závazky a ani nebrání členským státům a jejich příslušným orgánům v uzavírání dvoustranných nebo vícestranných dohod s těmito třetími zeměmi.

2. Orgán pro bankovníctví napomáhá při přípravě rozhodnutí o rovnocennosti týkajících se režimů dohledu ve třetích zemích v souladu s akty uvedenými v čl. 1 odst. 2.

3. Ve zprávě uvedené v čl. 43 odst. 5 uvede orgán pro bankovníctví správní dohody, které byly dohodnuty s mezinárodními organizacemi nebo se správními orgány třetích zemí, a pomoc, která bude poskytována při přípravě rozhodnutí o rovnocennosti.

Článek 34

Další úkoly

1. Na žádost Evropského parlamentu, Rady nebo Komise nebo z vlastní iniciativy může orgán pro bankovníctví předkládat Evropskému parlamentu, Radě a Komisi stanoviska ke všem otázkám souvisejícím s jeho oblastí působnosti.

2. Pokud jde o obezřetnostní posuzování fúzí a nabývání účasti v rámci působnosti směrnice 2006/48/ES, ve znění směrnice 2007/44/ES, jež podle této směrnice vyžaduje konzultace mezi příslušnými orgány ze dvou nebo více členských států, může orgán pro bankovníctví na žádost jednoho z dotčených příslušných orgánů vydat a zveřejnit stanovisko k obezřetnostnímu posouzení, kromě případu kritérií uvedených v čl. 19a odst. 1 písm. e) směrnice 2006/48/ES. Stanovisko vydá bez prodlení a v každém případě před koncem lhůty pro posouzení v souladu se směrnicí 2006/48/ES, ve znění směrnice 2007/44/ES. Článek 35 se použije v oblastech, ve kterých může orgán pro bankovníctví vydávat stanovisko.

Článek 35

Shromažďování informací

1. Příslušné orgány členských států poskytnou orgánu pro bankovníctví na jeho žádost veškeré informace nezbytné pro plnění jeho povinností stanovených tímto nařízením, za předpokladu, že mají zákonný přístup k příslušným informacím a tato žádost o informace je nezbytná vzhledem k povaze dotčené povinnosti.

2. Orgán pro bankovníctví může také požádat o předkládání informací v pravidelném intervalu a ve stanoveném formátu. Pro tyto žádosti se pokud možno použijí jednotné formáty pro předkládání zpráv.

3. Na řádně odůvodněnou žádost příslušného orgánu členského státu mu může orgán pro bankovníctví poskytnout veškeré informace, které jsou nezbytné k tomu, aby mohl plnit své povinnosti v souladu s povinností zachovávat služební tajemství, kterou stanoví příslušné odvětvové právní předpisy a článek 70.

4. Před vyžádáním informací podle tohoto článku a aby se zabránilo zdvojení oznamovacích povinností orgán pro bankovníctví zohlední existující statistiky vypracovávané a šířené Evropským statistickým systémem a Evropským systémem centrálních bank.

5. Jestliže informace nejsou k dispozici nebo je příslušné orgány neposkytnou včas, může orgán pro bankovníctví předložit řádně odůvodněnou žádost jiným orgánům dohledu, ministerstvu odpovědnému za finance, pokud má ministerstvo k dispozici obezřetnostní informace, národní centrální bance nebo statistickému úřadu dotčeného členského státu.

6. Pokud informace nejsou k dispozici nebo nejsou poskytnuty včas v souladu s odstavci 1 nebo 5, může orgán pro bankovníctví předložit řádně odůvodněnou žádost přímo příslušným finančním institucím. Odůvodněná žádost obsahuje vysvětlení, proč jsou informace týkající se příslušných konkrétních finančních institucí nezbytné.

Orgán pro bankovníctví informuje dotyčné příslušné orgány o žádostech podle tohoto odstavce a odstavce 5.

Na žádost orgánu pro bankovníctví jsou příslušné orgány orgánu pro bankovníctví při shromažďování informací nápomocny.

7. Orgán pro bankovníctví může používat důvěrné informace získané podle tohoto článku pouze pro účely plnění svých povinností stanovených tímto nařízením.

Článek 36

Vztahy s ESRB

1. Orgán pro pojišťovnictví úzce a pravidelně spolupracuje s ESRB.

2. Orgán pro bankovníctví předkládá pravidelně ESRB včasné informace nezbytné pro plnění jejích úkolů. Jakékoli údaje nezbytné pro plnění těchto úkolů, které nejsou poskytovány v souhrnné podobě, neprodleně poskytne ESRB na její odůvodněnou žádost, jak je stanoveno v článku 15 nařízení (EU) č. 1092/2010. Orgán pro bankovníctví ve spolupráci s ESRB zavede odpovídající interní postupy týkající se předávání důvěrných informací, zejména informací o jednotlivých finančních institucích.

3. Po obdržení varování a doporučení ESRB uvedených v článku 16 nařízení (EU) č. 1092/2010 ESRB zajistí orgán pro bankovníctví příslušná následná opatření podle odstavce 4 a 5.

4. Jakmile orgán pro bankovníctví obdrží od ESRB jemu určené varování nebo doporučení, svolá neprodleně zasedání rady orgánů dohledu a posoudí důsledky tohoto varování nebo doporučení pro plnění svých úkolů.

Na základě odpovídajícího rozhodovacího postupu rozhodne o veškerých opatřeních, která přijme v souladu s pravomocemi, jež mu byly svěřeny tímto nařízením, aby vyřešil problémy uvedené ve varováních a doporučeních.

Jestliže orgán pro bankovníctví nejedná v souladu s doporučením, vysvětlí ESRB a Radě důvody pro toto jednání.

5. Jestliže orgán pro bankovníctví obdrží od ESRB varování nebo doporučení určené příslušnému vnitrostátnímu orgánu dohledu, využije v případě nutnosti pravomocí, jež mu byly svěřeny tímto nařízením, aby zajistil včasná následná opatření.

Jestliže se příslušný orgán nehodlá doporučením ESRB řídit, informuje o tom radu orgánů dohledu a projedná s ní důvody svého jednání.

Pokud příslušný orgán informuje Radu a ESRB podle článku 17 nařízení (EU) č. 1092/2010, vezme při tom patřičně v úvahu názory rady orgánů dohledu.

6. Při plnění svých úkolů stanovených tímto nařízením přihlíží orgán pro bankovníctví v nejvyšší možné míře k varováním a doporučením ESRB.

Článek 37

Skupina subjektů působících v bankovníctví

1. Na podporu konzultací se subjekty působícími v oblastech souvisejících s úkoly orgánu pro bankovníctví se zřídí skupina subjektů působících v bankovníctví. S touto skupinou se konzultují opatření přijímaná v souladu s články 10 až 15 týkající se regulačních technických norem a prováděcích technických norem a v případě, že se nevztahují na jednotlivé finanční instituce, s článkem 16 týkajícím se obecných pokynů a doporučení. Pokud musí být v naléhavých případech přijata opatření a konzultace není možná, je skupina subjektů působících v bankovníctví co nejdříve informována.

Skupina subjektů působících v bankovníctví zasedá alespoň čtyřikrát ročně.

2. Skupina subjektů působících v bankovníctví se skládá ze 30 členů, kteří rovnoměrně zastupují úvěrové a investiční instituce působící v Unii, ze zástupců jejich zaměstnanců, jakož i ze spotřebitelů, uživatelů bankovních služeb a představitelů malých a středních podniků. Nejméně pět jejích členů tvoří nezávislí špičkoví akademičtí pracovníci. Deset jejích členů zastupuje finanční instituce, z nichž tři zastupují družstevní záložny a spořitelny.

3. Členy skupiny subjektů působících v bankovníctví jmenuje rada orgánů dohledu na návrh příslušných subjektů. Při svém rozhodování zajistí rada orgánů dohledu v největším možném rozsahu odpovídající geografickou rovnováhu a rovné zastoupení mužů a žen, jakož i jednotlivých subjektů z celé Unie.

4. Orgán pro bankovníctví poskytne veškeré nezbytné informace, s výhradou služebního tajemství podle článku 70, a zajistí pro skupinu subjektů působících v bankovníctví potřebnou podporu sekretariátu. Členům skupiny subjektů působících v bankovníctví zastupujícím neziskové organizace, s výjimkou zástupců finančních institucí, bude poskytnuta odpovídající náhrada. Skupina subjektů působících v bankovníctví může zřizovat pracovní skupiny k technickým otázkám. Funkční období členů skupiny subjektů působících v bankovníctví je dva a půl roku a po jeho uplynutí proběhne nové výběrové řízení.

Členové skupiny subjektů působících v bankovníctví mohou ve funkci působit dvě po sobě jdoucí funkční období.

5. Skupina subjektů působících v bankovníctví předkládá stanoviska a radí orgánu pro bankovníctví ve všech otázkách souvisejících s úkoly orgánu pro bankovníctví, se zvláštním zaměřením na úkoly uvedené v článcích 10 až 16 a článcích 29, 30 a 32.

6. Skupina subjektů působících v bankovníctví přijme dvou-
třetinovou většinou svých členů svůj jednacím řád.

7. Orgán pro bankovníctví zveřejní stanoviska a rady skupiny
subjektů působících v bankovníctví a výsledky konzultací s touto
skupinou.

Článek 38

Ochranná opatření

1. Orgán pro bankovníctví zajistí, aby žádné rozhodnutí při-
jaté podle článků 18 nebo 19 nijak nezasahovalo do fiskálních
pravomocí členských států.

2. Jestliže se členský stát domnívá, že rozhodnutí přijaté podle
čl. 19 odst. 3 zasahuje do jeho fiskálních pravomocí, může orgá-
nu pro bankovníctví a Komisi do dvou týdnů ode dne, kdy je roz-
hodnutí orgánu pro bankovníctví sděleno příslušnému orgánu,
oznámít, že příslušný orgán nebude rozhodnutí uplatňovat.

Ve svém oznámení členský stát jednoznačně a konkrétně vysvětlí,
z jakých důvodů a jakým způsobem rozhodnutí zasahuje do
jeho fiskálních pravomocí.

V případě takového oznámení se rozhodnutí orgánu pro bankov-
nictví pozastavuje.

Do jednoho měsíce od oznámení členského státu orgán pro ban-
kovnictví informuje členský stát, zda své rozhodnutí potvrzuje,
pozměňuje, či zrušuje. Je-li rozhodnutí potvrzeno nebo pozmě-
něno, orgán pro bankovníctví uvede, že fiskální pravomoci nej-
sou dotčeny.

Jestliže orgán pro bankovníctví své rozhodnutí potvrdí, rozhod-
ne Rada většinou odevzdaných hlasů na jednom ze svých zasedá-
ní do dvou měsíců ode dne, kdy orgán pro bankovníctví
informoval členský stát ve smyslu čtvrtého pododstavce, o tom,
zda se rozhodnutí orgánu pro bankovníctví potvrzuje.

Jestliže Rada po posouzení záležitosti nepotvrdí rozhodnutí or-
gánu pro bankovníctví svým rozhodnutím podle pátého podod-
stavce, rozhodnutí orgánu pro bankovníctví se zrušuje.

3. Jestliže se členský stát domnívá, že rozhodnutí přijaté podle
čl. 18 odst. 3 zasahuje do jeho fiskálních pravomocí, může orgá-
nu pro bankovníctví, Komisi a Radě do tří pracovních dnů ode
dne, kdy je rozhodnutí orgánu pro bankovníctví sděleno přísluš-
nému orgánu, oznámít, že příslušný orgán nebude rozhodnutí
uplatňovat.

Ve svém oznámení členský stát jednoznačně a konkrétně vysvětlí,
z jakých důvodů a jakým způsobem rozhodnutí zasahuje do
jeho fiskálních pravomocí.

V případě takového oznámení se rozhodnutí orgánu pro bankov-
nictví pozastavuje.

Do deseti pracovních dní Rada svolá zasedání a prostou většinou
svých členů rozhodne o tom, zda se rozhodnutí orgánu pro ban-
kovnictví zrušuje.

Jestliže Rada po posouzení záležitosti nezruší rozhodnutí orgánu
pro bankovníctví svým rozhodnutím podle čtvrtého pododstav-
ce, pozastavení rozhodnutí orgánu pro bankovníctví se ukončuje.

4. Jestliže Rada přijala v souladu s odstavcem 3 rozhodnutí ne-
zrušit rozhodnutí orgánu pro bankovníctví podle čl. 18 odst. 3
a dotčený členský stát se stále domnívá, že toto rozhodnutí orgá-
nu pro bankovníctví zasahuje do jeho fiskálních pravomocí, může
to členský stát oznámít Komisi a orgánu pro bankovníctví a po-
žádat Radu, aby záležitost znovu posoudila. Dotčený členský stát
jasně odůvodní, proč s rozhodnutím Rady nesouhlasí.

Do čtyř týdnů od oznámení podle prvního pododstavce Rada po-
tvrdí své původní rozhodnutí nebo přijme nové rozhodnutí podle
odstavce 3.

Uvedenou lhůtu čtyř týdnů může Rada prodloužit o další čtyři
týdny, vyžadují-li to zvláštní okolnosti případu.

5. Jakékoli zneužití tohoto článku, zejména v souvislosti s roz-
hodnutím orgánu pro bankovníctví, které nemá významný nebo
zásadní fiskální dopad, je zakázáno jakožto neslučitelné s vnitř-
ním trhem.

Článek 39

Rozhodovací postupy

1. Před přijetím rozhodnutí podle tohoto nařízení oznámí or-
gán pro bankovníctví všem zamýšleným adresátům rozhodnutí
svůj úmysl přijmout rozhodnutí a stanoví lhůtu, ve které může
adresát rozhodnutí vyjádřit své stanovisko v dané záležitosti, při-
čemž vezme plně v úvahu naléhavost, složitost a možné důsled-
ky záležitosti. Totéž platí obdobně v případě doporučení, jak je
uvedeno v čl. 17 odst. 3.

2. Rozhodnutí orgánu pro bankovníctví obsahuje důvody, ze
kterých vychází.

3. Adresáti rozhodnutí orgánu pro bankovníctví jsou informo-
váni o opravných prostředcích, které mají podle tohoto nařízení
k dispozici.

4. Jestliže orgán pro bankovníctví přijme rozhodnutí podle
čl. 18 odst. 3 nebo 4, přezkoumává toto rozhodnutí v přiměřen-
ých intervalech.

5. Rozhodnutí přijatá orgánem pro bankovníctví podle člán-
ků 17, 18 nebo 19 se zveřejňují, přičemž se uvádí totožnost do-
tčeného příslušného orgánu nebo finanční instituce a hlavní
obsah rozhodnutí, ledaže je takové zveřejnění v rozporu s oprá-
vněnými zájmy finančních institucí na ochraně jejich obchodního
tajemství nebo by mohlo vážně ohrozit řádné fungování a integ-
ritu finančních trhů nebo stabilitu celého finančního systému
Unie nebo jeho části.

KAPITOLA III
ORGANIZACE

Článek 41

Vnitřní výbory a odborné skupiny

ODDÍL 1

Rada orgánů dohledu

Článek 40

Složení

1. Členy rady orgánů dohledu jsou:
    - a) předseda, který nemá hlasovací právo;
    - b) vedoucí představitelé vnitrostátních orgánů členských států odpovědní za dohled nad úvěrovými institucemi, kteří se osobně setkávají nejméně dvakrát za rok;
    - c) jeden zástupce Komise, který nemá hlasovací právo;
    - d) jeden zástupce Evropské centrální banky, který nemá hlasovací právo;
    - e) jeden zástupce ESRB, který nemá hlasovací právo;
    - f) jeden zástupce každého ze dvou ostatních evropských orgánů dohledu, přičemž tento zástupce nemá hlasovací právo.
  2. Rada orgánů dohledu pravidelně svolává setkání se skupinou subjektů působících v bankovníctví, nejméně dvakrát ročně.
  3. Každý příslušný orgán odpovídá za jmenování náhradníka z řad svých vedoucích zaměstnanců, který může nahradit člena rady orgánů dohledu uvedeného v odst. 1 písm. b) v případě, že se tento člen nemůže zasedání rady orgánů dohledu zúčastnit.
  4. Jestliže orgánem uvedeným v odst. 1 písm. b) není centrální banka, může člen rady orgánů dohledu podle uvedeného písemně rozhodnout o spoluúčasti zástupce centrální banky členského státu, přičemž tento zástupce nemá hlasovací právo.
  5. V členských státech, v nichž existuje více než jeden orgán odpovědný za dohled podle tohoto nařízení, se tyto orgány dohodnou na společném zástupci. Pokud však věc projednávána radou orgánů dohledu nespadá do příslušnosti vnitrostátního orgánu zastupovaného členem podle odst. 1 písm. b), může být tento člen doprovázen zástupcem z příslušného vnitrostátního orgánu, přičemž tento zástupce nemá hlasovací právo.
  6. Pro účely postupu podle směrnice 94/19/ES může být člen rady orgánů dohledu podle odst. 1 písm. b) v případě potřeby doprovázen zástupcem dotčených orgánů, které v každém členském státě spravují systémy pojištění vkladů, přičemž tento zástupce nemá hlasovací právo.
  7. Rada orgánů dohledu může dle vlastního rozhodnutí připustit účast pozorovatelů.
- Zasedání rady orgánů dohledu se může zúčastnit výkonný ředitel, přičemž nemá hlasovací právo.

1. Rada orgánů dohledu může zřizovat vnitřní výbory nebo odborné skupiny ke konkrétním úkolům, které vykonává, a může pověřit určitými jednoznačně vymezenými úkoly a rozhodováním vnitřní výbory nebo odborné skupiny, správní radu nebo předsedu.

2. Pro účely článku 19 svolá rada orgánů dohledu nezávislou odbornou skupinu, která má pomoci spor nestranně urovnat, přičemž tuto skupinu tvoří předseda a dva členové rady orgánů dohledu, kteří nezastupují příslušné orgány, jež jsou účastníky sporu, a kteří na sporu nemají žádný zájem ani nejsou nijak přímo spjati s dotčenými příslušnými orgány.

3. S výhradou čl. 19 odst. 2 odborná skupina navrhne rozhodnutí ke konečnému přijetí radou orgánů dohledu postupem podle čl. 44 odst. 1 třetího pododstavce.

4. Rada orgánů dohledu přijme jednacím řád odborné skupiny uvedené v odstavci 2.

Článek 42

Nezávislost

Při provádění úkolů stanovených tímto nařízením vystupují předseda a členové rady orgánů dohledu s hlasovacím právem nezávisle a objektivně ve výlučném zájmu Unie jako celku a nevyžadují ani nepřijímají pokyny od orgánů či institucí Unie, vlád členských států ani od jiných veřejných či soukromých subjektů.

Členské státy, orgány či instituce Unie ani žádný jiný veřejný či soukromý subjekt se nesmí snažit ovlivňovat členy rady orgánů dohledu při plnění jejich úkolů.

Článek 43

Úkoly

1. Rada orgánů dohledu udává směr pro práci orgánu pro bankovníctví a přijímá rozhodnutí podle kapitoly II.
2. Rada orgánů dohledu přijímá stanoviska, doporučení a rozhodnutí a poskytuje rady podle kapitoly II.
3. Rada orgánů dohledu jmenuje předsedu.
4. Rada orgánů dohledu každý rok před 30. zářím přijme na základě návrhu správní rady pracovní program orgánu pro bankovníctví pro následující rok a předloží jej pro informaci Evropskému parlamentu, Radě a Komisi.

Pracovní program se přijímá, aniž je dotčen roční rozpočtový proces, a zveřejňuje se.

5. Rada orgánů dohledu přijme na základě návrhu správní rady výroční zprávu o činnosti orgánu pro bankovníctví, včetně výkonu funkce předsedy, vycházející z návrhu zprávy podle čl. 53 odst. 7 a do 15. června každého roku tuto zprávu předloží Evropskému parlamentu, Radě, Komisi, Účetnímu dvoru a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru. Zpráva se zveřejňuje.

6. Rada orgánů dohledu přijme víceletý pracovní program orgánu pro bankovníctví a předloží jej pro informaci Evropskému parlamentu, Radě a Komisi.

Víceletý pracovní program se přijímá, aniž je dotčen roční rozpočtový proces, a zveřejňuje se.

7. Rada orgánů dohledu přijímá rozpočet podle článku 63.

8. Rada orgánů dohledu má kárné pravomoci vůči předsedovi a výkonnému řediteli a může je odvolat z funkce podle čl. 48 odst. 5 v případě předsedy a čl. 51 odst. 5 v případě výkonného ředitele.

Článek 44

Rozhodování

1. Rozhodnutí rady orgánů dohledu jsou přijímána prostou většinou členů. Každý člen rady má jeden hlas.

Pokud jde o akty uvedené v člancích 10 až 16 a opatření a rozhodnutí přijímaná podle čl. 9 odst. 5 třetího pododstavce a kapitoly VI, přijímá rada orgánů dohledu, odchylně od prvního pododstavce tohoto odstavce, rozhodnutí kvalifikovanou většinou svých členů v souladu s čl. 16 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii a článkem 3 Protokolu (č. 36) o přechodných ustanoveních.

Pokud jde o rozhodnutí podle čl. 19 odst. 3, rozhodnutí navržená odbornou skupinou se v případě rozhodnutí přijímaných konsolidujícím orgánem dohledu považují za přijatá, jsou-li schválena prostou většinou členů rady orgánů dohledu, ledaže by je zamítli členové zastupující blokační menšinu hlasů uvedenou v čl. 16 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii a v článku 3 Protokolu (č. 36) o přechodných ustanoveních.

U všech ostatních rozhodnutí podle čl. 19 odst. 3 se rozhodnutí navržená odbornou skupinou přijímají prostou většinou členů rady orgánů dohledu. Každý člen rady má jeden hlas.

2. Zasedání rady orgánů dohledu svolává předseda z vlastního podnětu nebo na žádost třetiny členů rady orgánů dohledu a rovněž jim předsedá.

3. Rada orgánů dohledu přijme a zveřejní svůj jednací řád.

4. Jednací řád podrobně stanoví postup hlasování, včetně případných pravidel usnášedischopnosti. Členové bez hlasovacího práva a pozorovatelé, s výjimkou předsedy a výkonného ředitele, se neúčastní diskuzí rady orgánů dohledu o jednotlivých finančních institucích, pokud článek 75 odst. 3 nebo akty uvedené v čl. 1 odst. 2 nestanoví jinak.

ODDÍL 2

Správní rada

Článek 45

Složení

1. Správní radu tvoří předseda a šest členů rady orgánů dohledu zvolených členy rady orgánů dohledu s hlasovacím právem.

S výjimkou předsedy má každý člen správní rady náhradníka, který jej může nahradit v případě, že se tento člen nemůže zúčastnit zasedání správní rady.

Funkční období členů volených radou orgánů dohledu je dva a půl roku. Může být jednou prodlouženo. Složení správní rady musí být vyvážené a úměrné a musí odrážet složení Unie jako celku. Mandáty se musejí překrývat a použije se vhodný postup pro rotaci členů.

2. Rozhodnutí správní rady se přijímají většinou všech přítomných členů. Každý člen má jeden hlas.

Zasedání správní rady se účastní výkonný ředitel a zástupce Komise, přičemž tyto osoby nemají hlasovací právo.

Zástupce Komise má hlasovací právo v záležitostech uvedených v článku 63.

Správní rada přijme a zveřejní svůj jednací řád.

3. Zasedání správní rady svolává předseda z vlastní iniciativy nebo na žádost alespoň třetiny členů správní rady a rovněž jim předsedá.

Zasedání správní rady se koná před každým zasedáním rady orgánů dohledu a tak často, jak to správní rada považuje za nutné. Zasedání správní rady se koná alespoň pětkrát ročně.

4. Členům správní rady mohou být v rámci ustanovení jednacího řádu nápomocni poradci či odborníci. Členové bez hlasovacího práva s výjimkou výkonného ředitele se v rámci správní rady neúčastní jednání týkajícího se jednotlivých finančních institucí.

Článek 46**Nezávislost**

Členové správní rady vystupují nezávisle a objektivně ve výlučném zájmu Unie jako celku a nevyžadují ani nepřijímají pokyny od orgánů či institucí Unie, od vlád členských států ani od jiných veřejných či soukromých subjektů.

Členské státy, orgány či instituce Unie, ani žádný jiný veřejný či soukromý subjekt se nesmí snažit ovlivňovat členy správní rady při plnění jejich úkolů.

Článek 47**Úkoly**

1. Správní rada zajišťuje, aby orgán pro bankovníctví plnil svou úlohu a úkoly svěřené mu tímto nařízením.

2. Správní rada navrhuje radě orgánů dohledu k přijetí roční a víceletý pracovní program.

3. Správní rada uplatňuje své rozpočtové pravomoci podle článků 63 a 64.

4. Správní rada přijme plán personální politiky orgánu pro bankovníctví a podle čl. 68 odst. 2 i nezbytná opatření pro provádění Služebního řádu úředníků Evropských společností (dále jen „služební řád“).

5. Správní rada přijme zvláštní ustanovení o právu na přístup k dokumentům orgánu pro bankovníctví podle článku 72.

6. Správní rada navrhne výroční zprávu o činnosti orgánu pro bankovníctví, včetně výkonu funkce předsedy, vycházející z návrhu zprávy podle čl. 53 odst. 7 a předloží ji ke schválení radě orgánů dohledu.

7. Správní rada přijme a zveřejní svůj jednací řád.

8. Správní rada jmenuje a odvolává členy odvolacího senátu podle čl. 58 odst. 3 a 5.

ODDÍL 3**Předseda****Článek 48****Jmenování a úkoly**

1. Orgán pro bankovníctví zastupuje předseda, kterým je nezávislý odborník zaměstnaný na plný úvazek.

Předseda odpovídá za přípravu práce rady orgánů dohledu a předsedá zasedáním rady orgánů dohledu i správní rady.

2. Předsedu jmenuje rada orgánů dohledu po otevřeném výběrovém řízení na základě zásluh, dovedností, znalostí o finančních institucích a trzích a zkušeností s dohledem nad finančním trhem a jeho regulací.

Evropský parlament se po slyšení kandidáta vybraného radou orgánů dohledu může vyslovit proti jmenování vybrané osoby, a to předtím, než se tento kandidát ujme svých povinností a do jednoho měsíce od jeho výběru radou orgánů dohledu.

Rada orgánů dohledu dále zvolí ze svých členů náhradníka, který vykonává funkci předsedy v jeho nepřítomnosti. Tento náhradník nesmí být zvolen z řad členů správní rady.

3. Funkční období předsedy činí pět let a může být jednou prodlouženo.

4. Během devíti měsíců před uplynutím pětiletého funkčního období předsedy rada orgánů dohledu vyhodnotí:

- a) výsledky dosažené v prvním funkčním období a způsob jejich dosažení,
- b) povinnosti a potřeby orgánu pro bankovníctví v nadcházejících letech.

Rada orgánů dohledu může s přihlédnutím k hodnocení jednou prodloužit funkční období předsedy, přičemž toto prodloužení musí být potvrzeno Evropským parlamentem.

5. Předseda může být odvolán z funkce pouze Evropským parlamentem na základě rozhodnutí rady orgánů dohledu.

Předseda nesmí radě orgánů dohledu bránit v jednání o záležitostech, které se předsedy týkají, zejména o nutnosti jeho odvolání, a projednávání takové záležitosti se neúčastní.

Článek 49**Nezávislost**

Aniž je dotčena úloha rady orgánů dohledu ve vztahu k úkolům předsedy, předseda nevyžaduje ani nepřijímá pokyny od orgánů či institucí Unie, od vlád členských států ani od jiných veřejných či soukromých subjektů.

Členské státy, orgány či instituce Unie ani žádný jiný veřejný či soukromý subjekt se nesmí snažit ovlivňovat předsedu při plnění jeho úkolů.

V souladu se služebním řádem podle článku 68 je předseda po skončení svého funkčního období nadále povinen jednat čestně a uvážlivě při přijímání určitých funkcí a výhod.

Článek 50

Zpráva o činnosti

1. Evropský parlament a Rada mohou vyzvat předsedu nebo jeho náhradníka, aby vystoupil s prohlášením, přičemž se plně respektuje nezávislost předsedy. Předseda vystoupí před Evropským parlamentem s prohlášením a zodpoví veškeré otázky poslanců Parlamentu, kdykoli je o to požádán.

2. Na žádost Evropského parlamentu předkládá předseda písemnou zprávu o hlavních činnostech orgánu pro bankovníctví, a to nejméně 15 dní před svým vystoupením s prohlášením uvedeným v odstavci 1.

3. Kromě informací uvedených v člancích 11 až 18 a člancích 20 a 33 zpráva dále obsahuje veškeré relevantní informace, o něž Evropský parlament požádá případ od případu.

ODDÍL 4

Výkonný ředitel

Článek 51

Jmenování

1. Orgán pro bankovníctví řídí výkonný ředitel, kterým je nezávislý odborník zaměstnaný na plný úvazek.

2. Výkonného ředitele jmenuje rada orgánů dohledu po otevřeném výběrovém řízení na základě zásluh, dovedností, znalostí o finančních institucích a trzích, zkušeností s finančním dohledem a regulací a zkušeností s řízením, poté co jeho jmenování potvrdí Evropský parlament.

3. Funkční období výkonného ředitele činí pět let a může být jednou prodlouženo.

4. Během devíti měsíců před uplynutím pětiletého funkčního období výkonného ředitele rada orgánů dohledu zhodnotí zejména:

- a) výsledky dosažené v prvním funkčním období a způsob jejich dosažení,
- b) povinnosti a potřeby orgánu pro bankovníctví v nadcházejících letech.

Rada orgánů dohledu může s přihlédnutím k hodnocení uvedenému v prvním pododstavci jednou prodloužit funkční období výkonného ředitele.

5. Výkonný ředitel může být odvolán z funkce pouze rozhodnutím rady orgánů dohledu.

Článek 52

Nezávislost

Aniž by byla dotčena příslušná úloha správní rady a rady orgánů dohledu ve vztahu k úkolům výkonného ředitele, výkonný ředitel nevyžaduje ani nepřijímá pokyny od orgánů či institucí Unie, od vlád členských států ani od jiných veřejných či soukromých subjektů.

Členské státy, orgány či instituce Unie ani žádný jiný veřejný či soukromý subjekt se nesmí snažit ovlivňovat výkonného ředitele při plnění jeho úkolů.

V souladu se služebním řádem podle článku 68 je výkonný ředitel po skončení svého funkčního období nadále povinen jednat čestně a uvážlivě při přijímání určitých funkcí a výhod.

Článek 53

Úkoly

1. Výkonný ředitel je odpovědný za řízení orgánu pro bankovníctví a připravuje činnost správní rady.

2. Výkonný ředitel je odpovědný za provádění ročního pracovního programu orgánu pro bankovníctví pod vedením rady orgánů dohledu a pod dohledem správní rady.

3. Výkonný ředitel přijme nezbytná opatření, zejména pokud jde o přijetí vnitřních předpisů a zveřejňování oznámení, aby zajistil fungování orgánu pro bankovníctví v souladu s tímto nařízením.

4. Výkonný ředitel vypracuje víceletý pracovní program uvedený v čl. 47 odst. 2.

5. Výkonný ředitel každý rok do 30. června připraví pracovní program na následující rok uvedený v čl. 47 odst. 2.

6. Výkonný ředitel podle článku 63 vypracuje předběžný návrh rozpočtu orgánu pro bankovníctví a podle článku 64 plní rozpočet orgánu pro bankovníctví.

7. Výkonný ředitel každý rok vypracuje návrh zprávy, která obsahuje část týkající se činnosti orgánu pro bankovníctví v oblasti regulace a dohledu a část týkající se finančních a správních záležitostí.

8. Pokud jde o zaměstnance orgánu pro bankovníctví, vykonává výkonný ředitel pravomoci stanovené v článku 68 a řídí personální záležitosti.

KAPITOLA IV

SPOLEČNÉ ORGÁNY EVROPSKÝCH ORGÁNŮ DOHLEDU

ODDÍL 1

Společný výbor evropských orgánů dohledu

Článek 54

Zřízení

1. Zřizuje se Společný výbor evropských orgánů dohledu.
2. Společný výbor slouží jako fórum, v jehož rámci orgán pro bankovníctví pravidelně a úzce spolupracuje a zajišťuje jednotný meziodvětvový přístup s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy), zejména pokud jde o:
  - finanční konglomeráty,
  - účetnictví a audit,
  - analýzu mikrobezpečnostního dohledu meziodvětvového vývoje, rizik a slabých míst s ohledem na finanční stabilitu,
  - retailové investiční produkty,
  - opatření proti praní špinavých peněz a
  - výměnu informací s ESRB a rozvoj vztahů mezi ESRB a evropskými orgány dohledu.
3. Evropské orgány dohledu poskytnou společnému výboru zaměstnance, kteří plní funkci sekretariátu. Orgán pro bankovníctví přispívá dostatečnými zdroji na administrativní a provozní výdaje a výdaje na infrastrukturu.
4. V případě, že se činnost finanční instituce dotýká několika odvětví, řeší společný výbor spory v souladu s článkem 56.

Článek 55

Složení

1. Společný výbor se skládá z předsedů evropských orgánů dohledu a případně předsedy podvýboru zřízeného podle článku 57.
2. Výkonný ředitel, zástupce Komise a zástupce ESRB jsou zváni na zasedání společného výboru a podvýborů uvedených v článku 57 jako pozorovatelé.
3. Předseda společného výboru je jmenován na základě každoroční rotace z předsedů evropských orgánů dohledu. Předseda společného výboru je místopředsdou ESRB.

4. Společný výbor přijme a zveřejní svůj jednací řád. Tento řád může stanovit, kdo se může dále účastnit zasedání společného výboru.

Zasedání společného výboru se koná alespoň jednou za dva měsíce.

Článek 56

Společné postoje a společné akty

V rozsahu svých úkolů podle kapitoly II a v příslušných oblastech zejména s ohledem na provádění směrnice 2002/87/ES zaujme orgán pro bankovníctví, podle situace, společný postoj s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy).

Akty podle článků 10 až 15, 17, 18, nebo 19 tohoto nařízení ve vztahu k provádění směrnice 2002/87/ES a jiných aktů Unie uvedených v čl. 1 odst. 2, které spadají také do oblasti působnosti Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), se přijímají podle situace souběžně orgánem pro bankovníctví, Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy).

Článek 57

Podvýbory

1. Pro účely článku 56 se zřídí podvýbor pro finanční konglomeráty společného výboru.
2. Tento podvýbor se skládá z osob uvedených v čl. 55 odst. 1 a jednoho zástupce stávajících zaměstnanců z řad vedoucích pracovníků dotčeného příslušného orgánu z každého členského státu.
3. Podvýbor si zvolí ze svých členů předsedu, který je současně členem společného výboru.
4. Společný výbor může zřizovat další podvýbory.

ODDÍL 2

Odvolačí senát

Článek 58

Složení a fungování

1. Odvolačí senát je společným orgánem evropských orgánů dohledu.

2. Odvolací senát tvoří šest členů a šest náhradníků, kterými jsou fyzické osoby těšící se velké vážnosti v odborných kruzích a s prokázanými příslušnými znalostmi a odbornými zkušenostmi na dostatečně vysoké úrovni, včetně zkušeností v oblasti dohledu, v odvětví bankovníctví, pojišťovnictví, zaměstnaneckého penzijního pojištění, trhů cenných papírů nebo jiných finančních služeb, avšak nikoli současní zaměstnanci příslušných orgánů nebo jiných vnitrostátních orgánů nebo orgánů Unie, jež se podílejí na činnosti orgánu pro bankovníctví. Odvolací senát musí mít dostatečné právní znalosti pro poskytování odborných právních rad týkajících se zákonnosti výkonu pravomocí orgánu pro bankovníctví.

Odvolací senát určí svého předsedu.

3. Dva členy odvolacího senátu a dva náhradníky jmenuje správní rada orgánu pro bankovníctví ze seznamu kandidátů navrženého Komisí na základě veřejné výzvy k vyjádření zájmu zveřejněné v *Úředním věstníku Evropské unie* a po poradě s radou orgánů dohledu.

Ostatní členové jsou jmenováni podle nařízení (EU) č. 1094/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010.

4. Funkční období členů odvolacího senátu je pět let. Toto období může být jednou prodlouženo.

5. Člen odvolacího senátu jmenovaný správní radou orgánu pro bankovníctví nesmí být během svého funkčního období odvolán, s výjimkou případu, že se dopustil vážného porušení úředních povinností a správní rada po poradě s radou orgánů dohledu v tomto smyslu vydala rozhodnutí.

6. Rozhodnutí odvolacího senátu se přijímají většinou alespoň čtyř z jeho šesti členů. Pokud napadené rozhodnutí spadá do oblasti působnosti tohoto nařízení, tato rozhodující většina čtyř členů musí zahrnovat nejméně jednoho ze dvou členů odvolacího senátu jmenovaných orgánem pro bankovníctví.

7. Odvolací senát svolává jeho předseda vždy, když je to nutné.

8. Evropské orgány dohledu zajistí pro odvolací senát prostřednictvím společného výboru odpovídající provozní podporu a podporu sekretariátu.

Článek 59

Nezávislost a nestrannost

1. Členové odvolacího senátu jsou ve svém rozhodování nezávislí. Nejsou vázáni žádnými pokyny. Nesmějí ve vztahu k orgánu pro bankovníctví, jeho správní radě ani jeho radě orgánů dohledu vykonávat žádné jiné funkce.

2. Členové odvolacího senátu se nesmí účastnit žádného odvolacího řízení, pokud na něm mají jakýkoli osobní zájem nebo pokud dříve působili jako zástupci některého z účastníků řízení nebo pokud se podíleli na rozhodnutí, které je předmětem odvolání.

3. Člen odvolacího senátu informuje odvolací senát, domnívali se, že by se některý člen z některého z důvodů uvedených v odstavcích 1 a 2 nebo z jakéhokoli jiného důvodu neměl účastnit odvolacího řízení.

4. Proti účasti člena odvolacího senátu může být kterýmkoli účastníkem odvolacího řízení vznesena námitka z jakéhokoli důvodu uvedeného v odstavcích 1 a 2 nebo z důvodu podezření z podjatosti.

Námitka se nesmí zakládat na státní příslušnosti členů a je nepřipustná, učinil-li účastník odvolacího řízení, vědom si důvodu pro námitku, v odvolacím řízení kromě vznesení námítky proti složení odvolacího senátu další procesní úkon.

5. V případech uvedených v odstavcích 1 a 2 rozhodne odvolací senát o dalším postupu bez účasti dotčeného člena.

Za účelem přijetí uvedeného rozhodnutí je dotčený člen nahrazen v odvolacím senátu svým náhradníkem. Pokud se náhradník nachází v obdobné situaci, vybere předseda orgánu pro bankovníctví náhradu z dostupných náhradníků.

6. Členové odvolacího senátu se zavazují jednat nezávisle a ve veřejném zájmu.

Za tímto účelem učiní prohlášení o závazcích a prohlášení o zájmech, v němž uvedou jakékoli přímé nebo nepřímé zájmy, které by mohly být na újmu jejich nezávislosti, nebo že žádné zájmy, které by mohly být na újmu jejich nezávislosti, neexistují.

Tato prohlášení se zveřejňují a jsou činěna každý rok a v písemné podobě.

KAPITOLA V

OPRAVNÉ PROSTŘEDKY

Článek 60

Odvolání

1. Jakákoli fyzická nebo právní osoba nebo příslušné orgány mohou podat odvolání proti rozhodnutí orgánu pro bankovníctví uvedenému v článku 17, 18 nebo 19 či jinému rozhodnutí přijatému orgánem pro bankovníctví v souladu s akty Unie uvedenými v čl. 1 odst. 2, které je určeno této osobě, nebo proti rozhodnutí, které se této osoby bezprostředně a přímo dotýká, i když je určeno jiné osobě.

2. Odvolání a jeho odůvodnění se podává písemně orgánu pro bankovníctví do dvou měsíců ode dne oznámení rozhodnutí dotčené osobě, nebo pokud k oznámení nedošlo, do dvou měsíců ode dne, kdy orgán pro bankovníctví své rozhodnutí zveřejnil.

Odvolací senát rozhodne o odvolání do dvou měsíců ode dne podání odvolání.

3. Odvolání podané podle odstavce 1 nemá odkladný účinek.

Odvolací senát však může pozastavit uplatňování rozhodnutí, proti němuž bylo odvolání podáno, pokud to podle jeho názoru okolnosti vyžadují.

4. Je-li odvolání přípustné, odvolací senát přezkoumá, zda je odvolání opodstatněné. Ve stanovených lhůtách vyzve účastníky odvolacího řízení k podání vyjádření k jeho oznámením nebo sdělením ostatních účastníků odvolacího řízení. Účastníci odvolacího řízení mají právo na ústní vyjádření.

5. Odvolací senát může potvrdit rozhodnutí přijaté příslušným orgánem orgánu pro bankovníctví nebo věc postoupit příslušnému orgánu orgánu pro bankovníctví. Tento orgán bude vázán rozhodnutím odvolacího senátu a přijme pozměněné rozhodnutí týkající se dané věci.

6. Odvolací senát přijme a zveřejní svůj jednacím řád.

7. Rozhodnutí odvolacího senátu musí obsahovat odůvodnění a orgán pro bankovníctví je zveřejní.

Článek 61

Žaloby u Soudního dvora Evropské unie

1. Proti rozhodnutí odvolacího senátu nebo v případech, v nichž odvolání k odvolacímu senátu není možné, proti rozhodnutí orgánu pro bankovníctví lze podle článku 263 Smlouvy o fungování EU podat žalobu u Soudního dvora Evropské unie.

2. V souladu s článkem 263 Smlouvy o fungování EU mohou členské státy a orgány Unie, jakož i jakákoli fyzická nebo právnická osoba podat proti rozhodnutí orgánu pro bankovníctví žalobu u Soudního dvora Evropské unie.

3. V případě, že orgán pro bankovníctví má povinnost jednat a nevydá rozhodnutí, lze u Soudního dvora Evropské unie podat žalobu pro nečinnost podle článku 265 Smlouvy o fungování EU.

4. Orgán pro bankovníctví musí přijmout opatření nezbytná k zajištění souladu s rozsudkem Soudního dvora Evropské unie.

KAPITOLA VI

FINANČNÍ USTANOVENÍ

Článek 62

Rozpočet orgánu pro bankovníctví

1. Příjmy orgánu pro bankovníctví, evropského subjektu v souladu s článkem 185 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství⁽¹⁾ (dále jen „finanční nařízení“), tvoří v různých kombinacích především:

- a) povinné příspěvky vnitrostátních orgánů příslušných k provádění dohledu nad finančními institucemi, které se vybírají podle vzorce založeného na vážení hlasů podle čl. 3 odst. 3 Protokolu (č. 36) o přechodných ustanoveních. Pro účely tohoto článku se čl. 3 odst. 3 Protokolu (č. 36) o přechodných ustanoveních bude uplatňovat i po uplynutí v něm stanovené lhůty 31. října 2014;
- b) dotace Unie ze souhrnného rozpočtu Evropské unie (oddíl Komise);
- c) poplatky placené orgánu pro bankovníctví v případech stanovených příslušnými nástroji práva Unie.

2. Výdaje orgánu pro bankovníctví zahrnují alespoň výdaje na zaměstnance, odměny, správu, infrastrukturu, odborné vzdělávání a provoz.

3. Příjmy a výdaje musí být vyrovnané.

4. Pro každý rozpočtový rok odpovídající kalendářnímu roku se vyhotovují odhady všech příjmů a výdajů orgánu pro bankovníctví, které se zahrnou do rozpočtu orgánu pro bankovníctví.

Článek 63

Sestavování rozpočtu

1. Výkonný ředitel vypracuje do 15. února každého roku návrh odhadu příjmů a výdajů pro následující rozpočtový rok a tento návrh odhadu příjmů a výdajů předloží správní radě a radě orgánů dohledu spolu s plánem pracovních míst. Rada orgánů dohledu sestaví každý rok na základě návrhu odhadu příjmů a výdajů vypracovaného výkonným ředitelem a schváleného správní radou odhad příjmů a výdajů orgánu pro bankovníctví na následující rozpočtový rok. Tento odhad příjmů a výdajů, který zahrnuje návrh plánu pracovních míst, předloží rada orgánů dohledu Komisi do 31. března. Před přijetím odhadu schvaluje návrh vypracovaný výkonným ředitelem správní rada.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 248, 16.9.2002, s. 1.

2. Komise předloží odhad příjmů a výdajů společně s návrhem souhrnného rozpočtu Evropské unie Evropskému parlamentu a Radě (společně dále jen „rozpočtový orgán“).

3. Komise na základě odhadu příjmů a výdajů zanese do návrhu souhrnného rozpočtu Evropské unie ty položky odhadu, které považuje za nezbytné pro plán pracovních míst a výši dotace ze souhrnného rozpočtu Evropské unie podle článků 313 a 314 Smlouvy o fungování EU.

4. Rozpočtový orgán přijímá plán pracovních míst orgánu pro bankovníctví. Rozpočtový orgán odsouhlasí prostředky pro dotaci určenou orgánu pro bankovníctví.

5. Rada orgánů dohledu přijme rozpočet orgánu pro bankovníctví. Rozpočet se stává konečným po konečném přijetí souhrnného rozpočtu Evropské unie. V případě potřeby se odpovídajícím způsobem upraví.

6. Správní rada neprodleně oznámí rozpočtovému orgánu svůj záměr provést jakýkoli projekt, který může mít výrazný finanční dopad na financování rozpočtu orgánu pro bankovníctví, zejména jedná-li se o projekty, které se vztahují k nemovitostem, například nájem nebo koupě budov. Správní rada o svém záměru informuje Komisi. Bude-li mít některá složka rozpočtového orgánu v úmyslu vydat stanovisko, oznámí orgánu pro bankovníctví svůj záměr vydat stanovisko do dvou týdnů od obdržení informace o projektu. V případě, že orgán pro bankovníctví odpověď neobdrží, může zahájit plánovaný projekt.

7. Financování orgánu pro bankovníctví Unii podléhá v prvním roce fungování orgánu pro bankovníctví, který končí dne 31. prosince 2011, souhlasu rozpočtového orgánu, jak je stanoveno v bodě 47 interinstitucionální dohody o rozpočtové kázi a řádném finančním řízení.

Článek 64

Plnění a kontrola rozpočtu

1. Výkonný ředitel vykonává úlohu schvalujícího úředníka a plní rozpočet orgánu pro bankovníctví.

2. Do 1. března po skončení každého rozpočtového roku předá účetní orgánu pro bankovníctví účetnímu Komise a Účetnímu dvoru předběžnou účetní závěrku společně se zprávou o rozpočtovém a finančním řízení za rozpočtový rok. Do 31. března následujícího roku zašle účetní orgánu pro bankovníctví zprávu o rozpočtovém a finančním řízení rovněž členům rady orgánů dohledu, Evropskému parlamentu a Radě.

Účetní Komise poté konsoliduje předběžné účetní závěrky orgánů a decentralizovaných subjektů v souladu s článkem 128 finančního nařízení.

3. Po obdržení vyjádření Účetního dvora k předběžné účetní závěrce orgánu pro bankovníctví podle článku 129 finančního nařízení vypracuje výkonný ředitel na vlastní odpovědnost konečnou účetní závěrku orgánu pro bankovníctví a předloží ji ke stanovisku správní radě.

4. Správní rada vydá stanovisko ke konečné účetní závěrce orgánu pro bankovníctví.

5. Do 1. července po skončení rozpočtového roku předá výkonný ředitel tuto konečnou účetní závěrku společně se stanoviskem správní rady členům rady orgánů dohledu, Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Účetnímu dvoru.

6. Konečná účetní závěrka se zveřejní.

7. Výkonný ředitel zašle Účetnímu dvoru odpověď na jeho vyjádření do 30. září. Zároveň zašle kopii této odpovědi správní radě a Komisi.

8. Výkonný ředitel v souladu s ustanovením čl. 146 odst. 3 finančního nařízení předloží Evropskému parlamentu na jeho žádost veškeré informace potřebné pro řádný průběh udělení absolutoria pro daný rozpočtový rok.

9. Evropský parlament na doporučení Rady přijaté kvalifikovanou většinou udělí orgánu pro bankovníctví před 15. květnem roku N + 2 absolutorium za plnění rozpočtu zahrnujícího příjmy ze souhrnného rozpočtu Evropské unie a příslušných orgánů za rozpočtový rok N.

Článek 65

Finanční předpisy

Správní rada po konzultaci s Komisí přijme finanční předpisy pro orgán pro bankovníctví. Tyto předpisy se nesmějí odchylovat od nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2343/2002 ze dne 19. listopadu 2002 o rámcovém finančním nařízení pro subjekty uvedené v článku 185 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství⁽¹⁾, pokud to nevyžadují zvláštní potřeby fungování orgánu pro bankovníctví a pouze s předchozím souhlasem Komise.

Článek 66

Opatření proti podvodům

1. Pro účely boje proti podvodům, úplatkářství a jakékoli jiné nedovolené činnosti se na orgán pro bankovníctví bez omezení vztahuje nařízení (ES) č. 1073/1999.

2. Orgán pro bankovníctví přistoupí k Interinstitucionální dohodě o vnitřním vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům a neprodleně přijme příslušná ustanovení pro všechny zaměstnance orgánu pro bankovníctví.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 357, 31.12.2002, s. 72.

3. Rozhodnutí o financování a na ně navazující dohody a prováděcí nástroje musí obsahovat ustanovení o tom, že Účetní dvůr a OLAF mohou v případě potřeby provádět šetření na místě u příjemců finančních prostředků poskytovaných orgánem pro bankovníctví a u zaměstnanců odpovědných za jejich přidělování.

KAPITOLA VII

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 67

Výsady a imunity

Na orgán pro bankovníctví a jeho zaměstnance se vztahuje Protokol (č. 7) o výsadách a imunitách Evropské unie připojený ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování EU.

Článek 68

Zaměstnanci

1. Na zaměstnance orgánu pro bankovníctví, včetně jeho výkonného ředitele a předsedy, se vztahuje služební řád, pracovní řád ostatních zaměstnanců a společná pravidla přijatá orgány Unie pro uplatňování těchto řádů.

2. Správní rada po dohodě s Komisí přijme nezbytná prováděcí opatření v souladu s ustanoveními článku 110 služebního řádu.

3. Ve vztahu ke svým zaměstnancům vykonává orgán pro bankovníctví pravomoci, které orgánu oprávněnému ke jmenování svěřuje služební řád, a pravomoci, které orgánu oprávněnému uzavírat smlouvy svěřuje pracovní řád.

4. Správní rada přijme ustanovení umožňující dočasné přidělení odborníků z členských států k orgánu pro bankovníctví.

Článek 69

Odpovědnost orgánu pro bankovníctví

1. V případě mimosmluvní odpovědnosti nahradí orgán pro bankovníctví v souladu s obecnými zásadami společnými právními řádům členských států veškerou škodu, kterou způsobil nebo kterou způsobili jeho zaměstnanci při plnění svých povinností. Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc rozhodovat v jakémkoli sporu o náhradě této škody.

2. Osobní finanční a kárnou odpovědnost zaměstnanců orgánu pro bankovníctví vůči orgánu pro bankovníctví se řídí příslušnými předpisy, které se vztahují na zaměstnance orgánu pro bankovníctví.

Článek 70

Povinnost zachovávat služební tajemství

1. Na členy rady orgánů dohledu a správní rady, výkonného ředitele a zaměstnance orgánu pro bankovníctví, včetně úředníků

dočasně přidělených z členských států a všech dalších osob plnících úkoly pro orgán pro bankovníctví na smluvním základě, se vztahuje povinnost zachovávat služební tajemství podle článku 339 Smlouvy o fungování EU a příslušných ustanovení souvisejících právních předpisů Unie, i po skončení jejich funkcí.

Vztahuje se na ně článek 16 služebního řádu.

Podle služebního řádu jsou zaměstnanci i po skončení funkčního období povinni jednat čestně a uvážlivě při přijímání určitých funkcí a výhod.

Členské státy, orgány nebo instituce Unie ani jiný veřejný či soukromý subjekt se nesmí snažit ovlivňovat zaměstnance orgánu pro bankovníctví při plnění jejich úkolů.

2. Aniž jsou dotčeny případy, které jsou předmětem trestního práva, nesmějí být žádné důvěrné informace, které získají osoby uvedené v odstavci 1 při plnění svých povinností, sděleny jině osobě nebo orgánu jinak než v souhrnné podobě, aby nebylo možné identifikovat jednotlivé finanční instituce.

Povinnost podle odstavce 1 a prvního pododstavce tohoto odstavce nebrání orgánu pro bankovníctví a vnitrostátním orgánům dohledu ve využívání informací při vymáhání aktů uvedených v čl. 1 odst. 2, zejména při přijímání rozhodnutí.

3. Odstavce 1 a 2 nebrání výměně informací mezi orgánem pro bankovníctví a vnitrostátními orgány dohledu v souladu s tímto nařízením a ostatními právními předpisy Unie vztahujícími se na finanční instituce.

Na tyto informace se vztahuje povinnost zachovávat služební tajemství za podmínek uvedených v odstavcích 1 a 2. Orgán pro bankovníctví stanoví ve svém jednacím řádu prováděcí opatření k pravidlům pro zachování důvěrnosti uvedeným v odstavcích 1 a 2.

4. Orgán pro bankovníctví uplatňuje rozhodnutí Komise 2001/844/ES, ESUO, Euratom ze dne 29. listopadu 2001, kterým se mění její jednací řád ⁽¹⁾.

Článek 71

Ochrana údajů

Tímto nařízením nejsou dotčeny povinnosti členských států týkající se zpracování osobních údajů podle směrnice 95/46/ES ani povinnosti orgánu pro bankovníctví týkající se zpracování osobních údajů podle nařízení (ES) č. 45/2001 při plnění jeho povinností.

Článek 72

Přístup k dokumentům

1. Na dokumenty, které má orgán pro bankovníctví k dispozici, se vztahuje nařízení (ES) č. 1049/2001.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 317, 3.12.2001, s. 1.

2. Do 31. května 2011 správní rada přijme prováděcí opatření k nařízení (ES) č. 1049/2001.

3. Rozhodnutí přijímaná orgánem pro bankovníctví v souladu s článkem 8 nařízení (ES) č. 1049/2001 mohou být případně předmětem stížnosti veřejnému ochránci práv nebo řízení před Soudním dvorem Evropské unie následujícím po odvolání k odvolacímu senátu v souladu s podmínkami stanovenými v článcích 228 a 263 Smlouvy o fungování EU.

Článek 73

Jazykový režim

1. Na orgán pro bankovníctví se vztahuje nařízení Rady č. 1, kterým se stanoví jazyky, které se použijí v Evropském hospodářském společenství ⁽¹⁾.

2. O vnitřním jazykovém režimu orgánu pro bankovníctví rozhoduje správní rada.

3. Překladačské služby potřebné pro fungování orgánu pro bankovníctví zajišťuje Překladačské středisko pro instituce Evropské unie.

Článek 74

Dohoda o sídle

Nezbytná opatření týkající se umístění, které má být orgánu pro bankovníctví zajištěno v členském státě, ve kterém se nachází jeho sídlo, a zařízení, která má tento členský stát poskytnout, ale i konkrétní pravidla vztahující se na výkonného ředitele, členy správní rady, zaměstnance orgánu pro bankovníctví a jejich rodinné příslušníky v tomto členském státě stanoví dohoda o sídle uzavřená mezi orgánem pro bankovníctví a daným členským státem a schválená správní radou.

Členský stát poskytne co nejlepší možné podmínky, aby zajistil řádné fungování orgánu pro bankovníctví, včetně vícejazyčného a evropsky orientovaného vzdělávání a vhodného dopravního spojení.

Článek 75

Účast třetích zemí

1. Účast na činnosti orgánu pro bankovníctví je otevřená třetím zemím, které uzavřely s Uníí dohody, v jejichž důsledku přijaly a uplatňují právo Unie v oblasti působnosti orgánu pro bankovníctví podle čl. 1 odst. 2.

2. Orgán pro bankovníctví může spolupracovat se třetími zeměmi uvedenými v odstavci 1, které uplatňují právní předpisy, jež byly uznány za rovnocenné v oblastech působnosti orgánu pro bankovníctví uvedených v čl. 1 odst. 2, jak je stanoveno v mezinárodních dohodách uzavřených Uníí v souladu s článkem 216 Smlouvy o fungování EU.

⁽¹⁾ Úř. věst. 17, 6.10.1958, s. 385.

3. Na základě příslušných ustanovení dohod uvedených v odstavcích 1 a 2 budou přijata opatření uvádějící zejména povahu, rozsah a procedurální aspekty zapojení těchto zemí uvedených v odstavci 1 do činnosti orgánu pro bankovníctví, včetně ustanovení týkajících se finančních příspěvků a zaměstnanců. Tato opatření mohou stanovit zastoupení těchto zemí v radě orgánů dohledu v pozici pozorovatelů, ale musí zajistit, aby se tyto země neúčastnily jednání o jednotlivých finančních institucích, s výjimkou případů, kdy na tom mají přímý zájem.

KAPITOLA VIII

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 76

Přípravná opatření

1. V období po vstupu tohoto nařízení v platnost a před zřízením orgánu pro bankovníctví pracuje CEBS v úzké spolupráci s Komisí na přípravě nahrazení CEBS orgánem pro bankovníctví.

2. Jakmile bude orgán pro bankovníctví zřízen, Komise odpovídá za administrativní zřízení a počáteční administrativní zajištění činnosti orgánu pro bankovníctví, dokud orgán pro bankovníctví nejmenuje výkonného ředitele.

K tomuto účelu, dokud rada orgánů dohledu nejmenuje výkonného ředitele podle článku 51 a dokud tento výkonný ředitel nepřevzme své povinnosti, může Komise dočasně přidělit jednoho úředníka, který plní funkci výkonného ředitele. Přechodné období je omezené na dobu nezbytnou pro jmenování výkonného ředitele orgánu pro bankovníctví.

Dočasný výkonný ředitel může na základě souhlasu správní rady schvalovat veškeré platby pokryté prostředky v rámci rozpočtu orgánu pro bankovníctví a uzavírat smlouvy, včetně smluv se zaměstnanci po přijetí plánu pracovních míst orgánu pro bankovníctví.

3. Odstavci 1 a 2 nejsou dotčeny pravomoci rady orgánů dohledu a správní rady.

4. Orgán pro bankovníctví je považován za právního nástupce CEBS. Nejpozději ke dni zřízení orgánu pro bankovníctví budou veškerá aktiva a závazky a probíhající operace CEBS automaticky převedeny na orgán pro bankovníctví. CEBS vypracuje přehled konečných zůstatků aktiv a závazků ke dni tohoto převodu. Tento přehled bude předmětem auditu a bude schválen CEBS a Komisí.

Článek 77

Přechodná ustanovení o zaměstnancích

1. Odchylně od článku 68 jsou všechny pracovní smlouvy a dohody o dočasném přidělení uzavřené CEBS nebo jeho sekretariátem a platné ke dni 1. ledna 2011 nadále plněny až do uplynutí jejich doby platnosti. Jejich platnost nelze prodloužit.

2. Všem zaměstnancům s uzavřenou smlouvou podle odstavce 1 je nabídnuta možnost uzavřít smlouvy o dočasném zaměstnání podle čl. 2 písm. a) pracovního řádu pro různé platové třídy stanovené v plánu pracovních míst orgánu pro bankovníctví.

Po vstupu tohoto nařízení v platnost je orgánem oprávněným uzavírat smlouvy provedeno vnitřní výběrové řízení omezené na zaměstnance, kteří mají smlouvy s CEBS nebo jeho sekretariátem, a to v zájmu zjištění schopností, výkonnosti a bezúhonnosti osob, které mají být zaměstnány. Postupy vnitřního výběrového řízení plně zohlední kvalifikaci a zkušenosti prokázané danou osobou při plnění jejích povinností před přechodem na nové místo.

3. V závislosti na druhu a úrovni vykonávaných funkcí je úspěšným žadatelům nabídnuta smlouva o dočasném zaměstnání na dobu odpovídající přinejmenším době, která zbývá podle předchozí smlouvy.

4. Příslušná vnitrostátní právní úprava související s pracovními smlouvami a ostatní příslušné nástroje se použijí i nadále pro zaměstnance s předchozí smlouvou, kteří se rozhodnou nezažádat o uzavření smlouvy o dočasném zaměstnání nebo kterým není nabídnuta smlouva o dočasném zaměstnání podle odstavce 2.

Článek 78

Vnitrostátní předpisy

Členské státy přijmou veškerá vhodná opatření pro účinné uplatňování tohoto nařízení.

Článek 79

Změny

Rozhodnutí č. 716/2009/ES se tímto mění tak, že CEBS se vyjímá ze seznamu příjemců uvedeného v oddílu B přílohy uvedeného rozhodnutí.

Článek 80

Zrušení

Rozhodnutí Komise 2009/78/ES o zřízení CEBS se zrušuje s účinkem ode dne 1. ledna 2011.

Článek 81

Přezkum

1. Komise do 2. ledna 2014 a následně každé tři roky zveřejní obecnou zprávu o zkušenostech získaných z činnosti orgánu pro bankovníctví a z postupů stanovených v tomto nařízení. Tato zpráva mimo jiné hodnotí:

- a) sblížení postupů dohledu dosažené příslušnými orgány;
- i) sblížení, pokud jde o funkční nezávislost příslušných orgánů a normy v oblasti správy a řízení společností,

- ii) nestrannost, objektivitu a nezávislost orgánu pro bankovníctví;

- b) fungování kolegií orgánů dohledu;
- c) pokrok dosažený v rámci sblížení v oblasti předcházení krizím, řízení a řešení krizí, včetně mechanismů Unie pro financování;
- d) úlohu orgánu pro bankovníctví, pokud jde o systémová rizika;
- e) uplatňování ochranných opatření stanovených v článku 38;
- f) plnění závazné úlohy zprostředkovatele stanovené v článku 19.

2. Zpráva uvedená v odstavci 1 rovněž zhodnotí, zda:

- a) je vhodné i nadále vykonávat dohled nad bankovníctvím, pojišťovníctvím, zaměstnaneckým penzijním pojištěním, trhy s cennými papíry a finančními trhy odděleně;
- b) je vhodné vykonávat obezřetnostní dohled a dohled nad obchodní činností odděleně, nebo zda by tak měl činit stejný orgán dohledu;
- c) je vhodné zjednodušit a posílit strukturu ESFS v zájmu jednotnosti při dohledu na makro- i mikroúrovni a dohledu jednotlivých evropských orgánů dohledu;
- d) vývoj ESFS odpovídá globálnímu vývoji;
- e) se ESFS vyznačuje dostatečnou rozmanitostí a kvalitou;
- f) požadavky na zveřejňování jsou dostatečně transparentní a jejich součástí je i požadavek na dostatečnou míru odpovědnosti;
- g) jsou zdroje orgánu pro bankovníctví přiměřené pro plnění jeho povinností;
- h) je sídlo orgánu pro bankovníctví na vhodném místě nebo zda je za účelem lepší vzájemné koordinace vhodné přesunout evropské orgány dohledu do jediného sídla.

3. V souvislosti s přímým dohledem nad institucemi nebo infrastrukturami s celoevropskou působností a s ohledem na tržní vývoj vypracuje Komise výroční zprávu o tom, zda je vhodné orgánu pro bankovníctví svěřit v této oblasti další dohledové pravomoci.

4. Tato zpráva a případně veškeré související návrhy se předávají Evropskému parlamentu a Radě.

*Článek 82***Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2011, s výjimkou článku 76 a čl. 77 odst. 1 a 2, které se použijí ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

Orgán pro bankovníctví se zřizuje ke dni 1. ledna 2011.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 24. listopadu 2010.

Za Evropský parlament
předseda
J. BUZEK

Za Radu
předseda
O. CHASTEL